

Wer ist wo wer? Was ist wo was?

Identitet: menneske og sted. Identität von Mensch und Ort

Impressum

PUBLISHER Østlandsutstillingen

EDITORS Anne Silje Kolseth, Martina Kaufmann

TRANSLATION Verena Scholz, Amelia Beavis-Harrison,

Martina Kaufmann, Sprachenservice Nord, Günter Bernhard, Silke Momsen

EDITION 600

DESIGN Forest

PRINT Møklegaards Trykkeri

© **PHOTOS BY** Julian Hughes (Amelia Beavis-Harrison), Miguel Lopes (Kirsty Kross)

Alexander Ziegler (Liv Kristin Holmberg og Roey Heifetz)

All other photos by the artist her/himself

COVER ILLUSTRATION Hedvig Lien Rytter *Uten tittel*, 2014

Wer ist wo wer? Was ist wo was?

Identitet: menneske og sted. Identität von Mensch und Ort

Identitet – mennesker og steder i Norden – Wer ist wo wer? Was ist wo was?

Norge og Tyskland har hatt lange og mange forbindelser. Dette viste seg for eksempel ved Norges grunnlovsjubileum i 2014, der markeringen av Kielfreden 1814 ble innledningen til jubileumsåret i Norge.

I 2015–2016 vises for andre gang en felles norsk-tysk samtidskunstutstilling, med felles tema, felles søknadsprosedyre og jury, felles katalog, og visning i Oslo sommeren 2015 og i Kiel etter nyttår, i 2016. Tema er identitet. Felles for både Norge og Schleswig-Holstein er aspektet «Norden»: Norge som et land langt nord i Europa og Schleswig-Holstein som den nordlige delstaten i Tyskland. Når dere i Schleswig-Holstein omtaler dere som «Der echte Norden – klar, frisch und welttoffen» kan vi tro at dere snakker om oss i Norge!

Det politiske samarbeidet mellom alle østlandsfylkene og Schleswig-Holstein kom i gang ved avtale underskrevet 18.mai 1998 i Kiel. Det konkrete samarbeidet har i stor grad vært kultursamarbeid innen kunstområdet.

Munchutstillingen i Lübeck 2003 ble en særlig stor suksess. I årene etterpå har Østlandssamarbeidet og Land Schleswig-Holstein beveget seg til vår tid og valgt samtidskunst som felles kulturprosjekt. Det har vært en fin utvikling, med Østlandsutstillingen invitert til Kiel 2005 og Lübeck 2008, og gjensvitt fra Landesschau til Skedsmo 2007 og Oslo 2010. Gjennom disse prosjektene kom idéen om regelmessig utveksling av kunst. I 2011 ble bl.a. et mindre prosjekt, «3+3», gjennomført, der tre kunstnere fra hver landsdelsutstilling viste sine verk i Kiel.

Med utstillingen «Stereo. Not Mono» ble idéen og samarbeidet tatt et skritt videre. Denne første juryerte fellesutstillingen ble vist i mitt fylke, Østfold, i 2012, i et godt samarbeid mellom vårt fylkesgalleri Punkt Ø på Jeløya i Moss, Østlandsutstillingen, kunstnerorganisasjonen BBK i Schleswig-Holstein og galleriet i Tyskland. Utgangspunktet for det første fellesprosjektet var tekster og seminar om

stereotyper: hvordan oppfatter vi hverandre og hverandres regioner?

Utstillingen i 2015 – 2016 videreutvikler dette prosjektet og har identitet som fokus. Vi ser fram til nye perspektiver gjennom å møte dette temaet i kunsten. Hvordan oppfatter kunstnere identitet i en regional, nasjonal, europeisk sammenheng i våre dager og hvilken form og motiv vil de bruke for å formidle sine uttrykk til oss som publikum? Samarbeidet mellom Norden i Tyskland og Norden i Norden har vært inspirerende for kunstnere i våre to regioner, og jeg ser fram til en inspirerende utstilling også for publikum. Så avslutningsvis vil jeg takke alle som har gjort en innsats og bidratt til en ny fellesutstilling.

Ole Haabeth,
fylkesordfører i Østfold
og leder av Østlandssamarbeidet

Identität – Menschen und Orte im Norden – Wer ist wo wer? Was ist wo was?

Die Verbindungen zwischen Norwegen und Deutschland sind vielfältig und schauen auf eine lange Tradition zurück. Ein Beispiel dafür: Das Feiern des Kieler Friedens Januar 2014 leitete den Anfang des 200-jährigen Grundgesetzjubiläums Norwegens ein.

Zum zweiten Mal wird nun eine Norwegisch-Deutsche Gemeinschaftsausstellung zeitgenössischer Kunst 2015-2016 in Oslo und Kiel gezeigt. Diese wird mit einem einheitlichen Thema, Antragsverfahren, Jury und Katalog im Sommer 2015 in Oslo und in Kiel Anfang 2016 durchgeführt. Das Thema ist *Identität*. Gemeinsam für Norwegen und Schleswig-Holstein ist der Aspekt "Norden": Norwegen ist ja ein Staat im Norden Europas und Schleswig-Holstein ist das nördlichste Bundesland Deutschlands. Wenn man in Schleswig-Holstein über das eigene Land als "Der echte Norden – klar, frisch und weltoffen" spricht, glauben wir vielleicht, dass Sie über uns in Norwegen sprechen!

Die politische Kooperation zwischen allen Ländern in Ostnorwegen und des Landes Schleswig-Holstein wurde mit einem Vertrag von Kiel 18.Mai 1998 unterstützt. Konkret

haben die Partnerregionen seit dem im Kulturbereich zusammen gearbeitet, meistens im Kunstbereich. Insbesondere die Ausstellung "Edvard Munch und Lübeck" 2003 ist ein großer Erfolg gewesen. In den darauffolgenden Jahren haben sich die Ostnorwegischen Bezirke und das Land Schleswig-Holstein in die Gegenwart bewegt und zeitgenössische Kunst als Gemeinschaftskulturprojekt gewählt. Die Entwicklung ist positiv gewesen. Die Østlandsutstillingen wurde in Kiel 2005 und in Lübeck 2008 gezeigt. Als Gegenbesuch kam die Landesschau 2007 nach Skedsmo und 2010 nach Oslo. 2011 wurde ein kleineres Projekt, "3 + 3" durchgeführt; drei preisragende Künstler aus jeder Region haben ihre Werke in Kiel gezeigt.

Mit der Ausstellung "Stereo. Not Mono" wurde die Idee und der Austausch einen Schritt weitergeführt. Die erste Gemeinschaftsausstellung fand in meinem Bezirk, Østfold, in 2012 statt. Durch eine gute Zusammenarbeit zwischen unserer Bezirksгалerie Punkt Ø Jeløya in Moss, Østlandsutstillingen und dem Berufsverband Bildender Künstler, BBK, und der Galerie in Deutschland wurde das Projekt realisiert.

Texte und ein Seminar über Stereotypen waren ein Ausgangspunkt für diese erste Gemeinschaftsausstellung: Wie sehen wir einander und die Region des anderen?

Die Ausstellung 2015/2016 hat dieses Projekt weiterentwickelt und hat *Identität* als ihr Thema. Wir erwarten, neue Perspektiven durch dieses, in der Kunst aufgegriffene Thema, zu erleben. Wie verstehen die Künstler heute den Begriff *Identität* in einem regionalen, nationalen, europäischen Zusammenhang? Welche Formen und Motive werden die Künstler benutzen, um das Thema für uns als Publikum darzustellen? Die Zusammenarbeit zwischen dem Norden in Deutschland und Norwegen gibt den Künstlern in unseren Regionen Inspirationen, und ich erwarte auch, dass diese Ausstellung die Besucher inspirieren wird. Ich möchte mich bei allen bedanken, die dazu beigetragen haben, diese Ausstellung zu realisieren.

Ole Haabeth
Bürgermeister des Bezirks Østfold
und Vorsitzender der Region Ostnorwegen

Mine damer og herrer og mange hilsner til kunstnerne!

Med utstillingsprosjektet "Identitet: menneske og sted" går kunstnere fra Schleswig-Holstein og Øst-Norge til et tematisk nytt land. På samme tiden fortsetter de en god pålitelig kunstkooperasjon på et højt nivå. Jeg gleder meg over at det presenterer seg en stort tall av kunstnerne på de fire utstillingsrommene. Allerede nå er jeg fornøyd over å velkomme dere neste år i Schleswig-Holstein.

"Identitet: menneske og sted" leter etter fellesskap, uforanderlighet, men også etter forskjeller. Identiteten forutsetter differansen, avvikelsen. Den er underlagt en fortsatt forandring og innflyttet av herkomsten, språket og miljøet. Etter nåtidens forståelsen er identiteten ikke lenger uodynamisk. Dette utstillingsprosjektet viser hvilke svar kunstnerne formulerer på slike spørsmål.

Til annen gang har den Bildende Kunstneres Landsforbund Schleswig-Holstein og Østlandsutstillingen temaet

for utstillingen i verk satt. I årene før ble det hovedsakelig presentert den egne landes utstillingen i makkerlandet. Overtyd dere selv hvor deilig forehavenden har utviklet seg.

Jeg vil gjerne takke så mye de to regionale organisasjonene for deres stort engasjement. Jeg takker også til norske partnere i politikk og administrasjon. Hved dette prosjektet bekrefter de at en slik kulturell kooperasjon mellom kunstnere skaffer en fremragende basis for en håpefull forventning av vår kompaniskap.

Jeg ønsker alle gjester mange vekkende momenter ved betraktningen av den schlesvig-holsteinsk-norske identiteten.

Anke Spoorendonk
Statsråd for justis, kultur og Europa av delstaten
Schleswig-Holstein

Sehr geehrte Damen und Herren, liebe Künstlerinnen und Künstler,

mit dem Ausstellungsprojekt "Identität von Mensch und Ort" betreten die Künstler der Regionen Schleswig-Holstein und Ostnorwegen thematisches Neuland, sie setzen gleichzeitig eine gute und bewährte Kunstkooperation auf hohem Niveau fort. Ich freue mich daher über die große Zahl der beteiligten Künstlerinnen und Künstler, die sich in vier Ausstellungsräumen präsentieren. Schon jetzt freue ich mich darauf, Sie im nächsten Jahr in Schleswig-Holstein willkommen zu heißen.

"Identität von Mensch und Ort" sucht nach Gemeinsamkeiten, nach Unveränderlichem, aber auch nach Unterschieden - Identität setzt Differenz voraus. Sie ist in stetiger Wandlung begriffen, wird von Herkunft, von Sprache, Kultur und Umwelt beeinflusst. Identität ist nach heutigem Verständnis nicht mehr undynamisch. Welche Antworten die mit dieser Frage konfrontierten Künstlerinnen und Künstler formulieren, zeigt das Ausstellungsprojekt.

Zum zweiten Mal haben der Bundesverband Bildender Künstler Landesverband Schleswig-Holstein und die Organisation Østlandsutstillingen gemeinsam das Thema der

Ausstellung erarbeitet. In den Jahren zuvor lag der Schwerpunkt der Kooperation in der Präsentation der eigenen Landesschauen im jeweils anderen Land. Überzeugen Sie sich davon, wie wunderbar sich dieses norwegisch-deutsche Projekt entwickelt hat.

Ich bedanke mich für das große Engagement bei den beiden regionalen Organisationen. Mein Dank geht aber auch an die norwegischen Partner in Politik und Verwaltung. Sie bekräftigen mit diesem Projekt, dass die kulturelle Kooperation zwischen den Künstlerinnen und Künstlern eine hervorragende Basis schafft für eine hoffnungsvolle Perspektive unserer Partnerschaft.

Ich wünsche den Besucherinnen und Besuchern viele anregende Momente beim Betrachten der schleswig-holsteinisch-norwegischen Identitäten.

Anke Spoorendonk
Ministerin für Justiz, Kultur und Europa
des Landes Schleswig-Holstein

Velkommen

«Wer ist wo wer? Was ist wo was? – Identitet: menneske og sted» er en utstilling av samtidskunst som belyser individuelle, kollektive, artistiske og regionale aspekter av identitet. Kunstverkene relaterer seg til hvordan parametere som arv, sted, sosiokulturelle miljøer og individuelle opplevelser er med på å forme vår identitet og hvilken betydning de kan ha for våre liv og vår selvforståelse.

Utstillingen har hatt fri innsendelsesrett og anonym juryering. 426 kunstnere fra Østlandet og Schleswig-Holstein søkte med 1018 arbeider om deltagelse. 52 kunstverk og 5 performanser av 45 kunstnere kom gjennom nåløyet og presenteres på utstillingen og gjennom et eget performance-program.

Årets konsept er, på initiativ fra Østlandsutstillingen, utviklet i samarbeid med BBK Schleswig-Holstein i Kiel og de tre galleriene BOA, LNM og Tegnerforbundet. I Oslo vises utstillingen i de tre nevnte galleriene fra 6. juni til 05. juli 2015 og deretter i Galerie Landesbibliothek i Kiel fra 17. januar til 18. mars 2016.

KONSEPT

I vår samtid utforskes identitet gjennom blant annet forskning, kunst og den enkeltes tanker om eget liv. Vi håper og tror at samtidskunstens mangfoldige uttrykk kan inspirere betrakteren til å forstå sin identitet på nye måter og bidra til å belyse dette universelle, men samtidig stedsspesifikke temaet gjennom interessante innfallsvinkler. Egen opplevelse av identitet kan være sterkt knyttet til ulike steder og konteksten man opplever kunsten i, kan ha stor betydning for hvordan denne sees i sammenheng med både individet og samfunnet.

Gjennom utlysningen av prosjektet inviterte vi derfor kunstnerne til å svare på ulike spørsmål: Hvordan påvirker stedet, hvor kunsten sees (kunst i det offentlige rom, kunst på utstillinger, kunst hjemme hos folk), den identitetsdannende prosessen hos mennesker? Påvirkes kunstnerens og betrakterens egen identitet av sted eller kunst? I utstillingen vil man kunne oppleve malerier, tegninger, grafiske arbeider, skulpturer, video, performance og stedsspesifikke verk. Dette brede mediale og visuelle spekteret vil på sin side kunne inspirere publikum til å beskjeftige seg med ulike tanker knyttet til identitet.

Det tematiske fokuset og et ønske om å fremheve performance i år har vært nedfelt i utlysningen av søknadsteksten og i juryens arbeid. Fem kunstnere fra Norge og Tyskland samarbeidet med en kunsthistoriker og en kurator om utvelgelsen av verkene: Natalie Hope O'Donnell (kurator NO/GB), Tulle Ruth Koefoed-Jespersen (kunstner og juryleder, NO), Jens Martin Neumann (kunsthistoriker, D), Anders Petersen (kunstner, D), Monika Rathlev (kunstner, D), Marianne Tjønn (kunstner, NO) og Hans Martin Øien (kunstner, NO). I tillegg bidro representanter fra Performance Art Oslo til utvelgelsen av performancene.

ØSTLANDSUTSTILLINGENS RAMMER

Fri innsendelsesrett, anonym juryering og tilknytning til Østlandet er premisser for en hver aktivitet fra Østlandsutstillingen. Ut over det ligger en treårig turnécyklus til grunnen for Østlandsutstillingens virksomhet: i løpet av de første to årene vises kunstverk laget av kunstnere med tilknytning til de syv fylkene Akershus, Buskerud, Hedmark, Oslo, Oppland, Vestfold og Østfold i alle nevnte fylker; og i det tredje året er det

mulig å initiere et samarbeid med ulike partnere i inn og utlandet. «Wer ist wo wer? Was ist wo was? – Identitet: menneske og sted» arrangeres i Norge som den 36. landsdelsutstillingen på Østlandet siden 1979 og bygger samtidig på samarbeid med eksterne tyske og norske partnere. Siden 2008 har samarbeidet med billedkunstnerne i Schleswig-Holstein resultert i flere mindre og noen større utstillinger. Årets utstilling er det andre joint prosjektet som baserer seg på felles konsept, juryering og visning i begge regioner.

TAKK

En vellykket kooperasjon bygger på interessen og nysgjerrigheten fra kunstnerne i begge regionene samt på en politisk forankring.

Vi takker den flernasjonale juryen for sitt engasjement og alle kunstnere, som har sendt inn verk til juryeringen. Slik gjorde de det mulig for årets jury å sette sammen en variert og spennende utstilling.

Vi ønsker å takke våre samarbeidspartnere i Norge og Tyskland for godt samarbeide. Kontakten mellom kunstnerne og

kunstnerorganisasjonene i begge land og Østlandsutstillingen er blitt styrket gjennom prosjektet. Samarbeidet med galleriene i Oslo har fungert utmerket og vi ser frem til samarbeid med galleriet i Kiel i neste år.

Det rettes en stor takk til Østlandssamarbeidet og fylkeskommunene i Akershus, Buskerud, Hedmark, Oppland, Oslo, Vestfold og Østfold og det tyske fylket Schleswig-Holstein for institusjonell og finansiell støtte til prosjektet. Vi takker også Oslo Kommune og våre sponsorer for bidrag til realisering av prosjektet.

Selv ser vi fram til årets utstilling med stor spenning og entusiasme og håper den vil gi publikum både innsikt og gode kunstopplevelser.

Martina Kaufmann

Daglig leder Østlandsutstillingen

Hans E. Thorsen

Styreleder Østlandsutstillingen

Einleitung

«Wer ist wo wer? Was ist wo was? – Identität von Mensch und Ort » ist ein Ausstellung zeitgenössischer Kunst, welche individuelle, kollektive, künstlerische und regionale Aspekte von Identität beleuchtet. Die einzelnen Kunstwerke untersuchen in welchem Grad Parameter wie Vererbung, Ort, soziokulturelle Umgebungen und individuellen Erfahrungen dazu beitragen, unsere Identität zu formen – und in wie weit sie unser Leben und Selbstverständnis beeinflussen können.

Die Werke der Ausstellung sind von einer Jury anonym, aus den frei eingesendeten Deutschen und Norwegischen Arbeiten ausgewählt worden. 426 KünstlerInnen aus Ostnorwegen und Schleswig-Holstein hatten sich mit 1018 Werken zur Teilnahme beworben. 52 Kunstwerke und 5 Performances von 45 Künstler kamen durch das Nadelöhr und werden in der Ausstellung und einem Performance-Programm präsentiert.

Das diesjährige Konzept wurde auf Initiative der Organisation Zeitgenössische Kunst aus Ostnorwegen, *Østlandsutstillingen*, in Zusammenarbeit mit den Galerien BOA, LNM und Tegnerforbundet in Oslo und dem BBK Schleswig-Holstein in Kiel entwickelt. In Oslo wird die Ausstellung in den drei genannten Galerien vom 6. Juni bis 5. Juli 2015 gezeigt – und danach in der Galerie der Landesbibliothek in Kiel vom 17. Januar bis 18. März 2016.

KONZEPT

In unserer Gegenwart kann Identität durch Forschung, Kunst und individuelle Gedanken erkundet werden. Wir hoffen und glauben, dass die vielfältigen Ausdrucksformen zeitgenössischer Kunst, die Zuschauer inspirieren können, ihre eigene Identität auf neue Weise zu verstehen. Gleichzeitig wünschen wir, dass dieses universelle und doch so ortsspezifische Thema durch interessante Einfallswinkel beleuchtet wird. Das Erleben der eigenen Identität kann stark an verschiedene Orte geknüpft sein. Der Kontext, in dem man die Kunst erlebt, kann beeinflussen, wie diese im Zusammenhang von sowohl Individuum als auch Gesellschaft gesehen wird.

In der Ausschreibung des Projekts haben wir deshalb die KünstlerInnen eingeladen, verschiedene Fragen zu beantworten: Wie beeinflusst ein Ort, an dem Kunst zu sehen ist (im öffentlichen Raum, auf Ausstellungen, im Eigenheim), den identitätsbildenden Prozess beim Menschen? Wird die Identität eines Künstlers oder eines Betrachters vom Ort oder Kunst beeinflusst? In der Ausstellung wird man Gemälde, Zeichnungen, Graphik, Skulpturen, Video, Performance und ortsspezifischen Werken sehen können. Diese Vielfalt des medialen und visuellen Spektrums wird abermals das Publikum dazu inspirieren können, sich mit dem Phänomen Identität

und den verschiedenen Überlegungen dazu, auseinanderzusetzen.

Der thematische Fokus und der Wunsch dieses Jahr Performance besonders hervorzuheben, wurde im Ausschreibungstext und der Arbeit der Jury verankert. Fünf Künstler aus Norwegen und Deutschland wählten zusammen mit einem Kunsthistoriker und einer Kuratorin die Werke zur Ausstellung aus: Natalie Hope O'Donnell (Kurator NO/GB), Tulle Ruth Koefoed-Jespersen (Künstler und Juryleiter, NO), Jens Martin Neumann (Kunsthistoriker, D), Anders Petersen (Künstler, D), Monika Rathlev (Künstlerin, D), Marianne Tjønn (Künstlerin, NO) und Hans Martin Øien (Künstler, NO). Darüber hinaus wirkten Vertreter der Performance Art Oslo, bei der Auswahl der Performances mit.

DIE RAHMEN DER ØSTLANDSUTSTILLINGEN

Offene Ausschreibung, ein anonymer Juryprozess und eine geographische Anknüpfung an die Region Ostnorwegens sind Grundlagen der Østlandsutstillingen. Darüber hinaus baut die Østlandsutstillingen ihre Wirksamkeit auf einen dreijährigen Tourneezyklus auf: Im Laufe der ersten beiden Jahre werden die Kunstwerke von KünstlernInnen mit Anknüpfung an sieben Bundesländer Ostnorwegens, Akershus, Buskerud,

Hedmark, Oslo, Oppland, Vestfold und Østfold, – in den genannten Ländern gezeigt; und im dritten Jahr ist es möglich, eine Kooperationen mit Partnern im Inn- und Ausland zu initiieren. «Wer ist wo wer? Was ist wo was? – Identität von Mensch und Ort» wird in Ostnorwegen nun als die 36. Regionsausstellung seit 1979 veranstaltet und baut auf die Zusammenarbeit von deutschen und norwegischen Partnern. Seit 2008 hat die Zusammenarbeit mit den Bildenden Künstlern in Schleswig-Holstein zu mehreren kleinen und größeren Ausstellungen geführt. Die diesjährige Ausstellung ist das zweite größere Joint-Projekt, basierend auf einem gemeinsamen Konzept und Jury, das in beiden Regionen gezeigt wird.

DANK

Eine geglückte Zusammenarbeit beruht auf dem gegenseitigen Interesse und der Neugierde der KünstlerInnen und einer politischen Verankerung beider Regionen.

Wir danken der internationalen Jury für ihr Engagement, und allen KünstlerInnen, die ihre Arbeiten bei der Jury eingereicht haben. Auf diese Weise war es der Jury möglich, eine vielfältige und spannende Ausstellung zusammen zu stellen.

Wir möchten uns bei Partnern in Norwegen und Deutschland für die gute Zusammenarbeit bedanken. Der

Kontakt zwischen Künstlern und Künstlerorganisationen in beiden Ländern und der Østlandsutstillingen wird durch das Projekt gestärkt. Die Zusammenarbeit mit den Galerien in Oslo funktioniert vorbildlich und wir freuen uns auf die Zusammenarbeit mit der Galerie in Kiel im nächsten Jahr.

Ein großes Dankeschön an die Østlandsamarbeidet (ENCN) mit den Ländern Akershus, Buskerud, Hedmark, Oppland, Oslo, Vestfold und Østfold und dem Ministerium für Justiz, Kultur und Europa des Landes Schleswig-Holstein für die institutionelle und finanzielle Unterstützung des Projektes. Wir danken auch der Stadt Oslo und unseren Sponsoren für ihre Beiträge zur Verwirklichung des Projekts.

Wir sehen der Ausstellung mit Spannung und Enthusiasmus entgegen und hoffen, dass sie dem Publikum neue Einsichten und gute Kunsterlebnisse bescheren wird.

Martina Kaufmann
Geschäftsführer Østlandsutstillingen

Hans E. Thorsen
Vorstandsvorsitzender Østlandsutstillingen

Ord fra Juryen

Først og fremst takk for den tillit vi som jury fik gjennom valg til Østlandsutstillingen 2015. Vi var en ny jury i år og kom fra alle kanter til BOA sine lokaler og satt i tre dager med intenst jobbing for å finne årets kunstverker.

Tema “Identitet: menneske og sted” var bestemt på forhånd og lå til grunn for den tyske og norske utlysningen. Foran oss hadde vi dokumentasjon av over 1000 verker fra 426 kunstnere – alt fra 2-dimensionale verker til skulpturer, videoer, performans og steds-spesifikke prosjekter. Dette materialet, anonymisert naturligvis, hadde vi fått tilgang til via nettet innen vi satte i gang, men jobben å velge ut verkene lå i jurygruppen. Vi var tre fra Norge, en fra England og tre fra Tyskland med engelsk som felles språk og med noe forskjellig bakgrunn: 5 kunstnere, en kunsthistoriker, en kurator. For å

vurdere performance fikk vi hjelp av to erfarne innen bransjen. Året tema “Identitet: menneske og sted” var et spennende og samtidig ganske omfattende tema, og spørsmålet blev, hvordan vi skulle gå til dette tema som jury? Ja, hvordan ville søkerne ta dette opp og ville de? De fleste kunstnere er i gang med en kunstnerisk praksis, hvor et tema på en gruppeutstilling kan tale til denne praksis, men ikke nødvendigvis gjør det? Et tema kan vise på tendenser som allerede finnes i mange kunstneriske praksiser og samle dette; men, hvordan fant man frem til dette tema? Ja, og man kunne da også spørre: Hva er ikke “Identitet: menneske og sted”?

Søkermassen var i år stor noe som viser at tema og konstallasjonen rundt prosjektet ble ansett som positiv. Det betyr ikke at søkermassen nødvendigvis representativ for begge lande, landsdeler eller faggrupper, kjønn med mer. Hva kjente vi egentlig til hverandres kunst og tradisjoner på Østlandet versus Kiel? Ville et kunstverk med en spesiell kunstkontekst rettet mot norsk selvforståelse fungere i en Kieler-kontekst og vice versa? Alle disse undrende tanker og spørsmål lå i gruppen og i arbeidet.

Jobbing i juryen blev, når det ses bak ifra et ganske godt bilde på tematikken “Identitet: menneske og sted”. Her satt vi de tre dager i BOA sine lokaler med dette tema som på sin helt

egen måte utvidede seg til både å være på individplan med hver vor faglige og personlige innfallsvinkler og til et veldig fruktbart samarbeid i gruppen. Der var inn mellom ikke så mange ord, men en klar fornemmelse der gikk i samme retning det meste av tiden. Hver gang der var tvil, kom tvilen i første omgang kunstneren til gode. Om vi ikke klarte å bli enige ved å argumentere, måtte vi i enkelte tilfelle trå til avstemming. Og et par gange blev vår selvforståelse virkelig utfordret – positivt for os i gruppen og dermed for flere verker. Det gjaldt både tyske og norske verker med en kunstneriske ide og mening, som var knyttet tett opp mot en lokal kontekst – og, utenfor denne kontekst og den sterke lokale forankring kunne verkets ide og mening lett falde sammen, bli misforstått eller ikke forstått! Men til tros for disse sterke lokale forankringspunkter i flere verk besatt de høy kunstnerisk kvalitet, og bidrog til et skjerpet blikk på utstillingens tematikk og det bilaterale utstillingskonsept.

Etter tre dager fikk vi funnet frem til et lille utvalg av kunstverker, som skulle bli årets Østlandsutstilling. I utvelgelsen var vi i første omgang ganske åpen overfor, hvordan den enkelte kunstner valgte å relatere sig til tematikken. Derved kom der et stort mangfold frem som også viser seg i en stor spennvidde i bruk av metoder, teknikker og uttrykksformer.

Mange verker var med til den andre utvelgelsesrunde, men der var ikke plass til alle. Her kom årets tema i fokus for utvelgelsen og vi i juryen måtte spisse egne argumenter i forhold til tematikken for å vurdere om et verk skulle med eller ikke.

Frem til den første åpning i Oslo skal alle verk finne sin plass hos BOA, LMN, Tegnerforbundet og i byrommet og derpå kommer utstillingen til Kiel – og ennå en ny kontekst og nye samspill. Verkene kan, når de utstilles i nye rom også ses på nye måter – og gjemme på overraskelser, for der ligger vel alltid en lille gran av uforutsigbarhet - også for os som jury - og dette tar vi imot for å finne en dynamikk og et lite frø av det visse – et rom for noe annet eller en fluktvei eller et åndehull mitt opp i al det sikre og gjennomarbeidede meningsfulle som kunsten (for det meste) gjerne vil.

Vi takker atter for den flotte anledning vi fikk til å møte så mye kunst: det er morsomt, spennende, tankevekkende, forvirrende, irriterende, engasjerende og vi håper med det at alle vil få flotte opplevelser.

Tulle Ruth Koefoed-Jespersen
(Artist, NO), juryleder

Von der Jury

In erster Linie möchten wir uns für das Vertrauen bedanken, dass uns durch die Wahl zur Jury der diesjährigen Østlandsutstillinger zugesprochen wurde. Von unterschiedlichen Orten kommend, trafen wir uns in der Galerie BOA in Oslo und arbeiteten drei Tage intensiv mit der Auswahl der hier präsentierten Kunstwerke.

Das Thema "Identität von Menschen und Ort" wurde vorab bestimmt und als gemeinsame Grundlage für die deutsch-norwegische Ausschreibung festgelegt. Über 1000 Kunstwerke von 426 Künstlern wurden uns präsentiert – hier gab es sowohl 2-dimensionale Arbeiten als auch Skulpturen, Audio-visuelle Werke, Performances und ortsspezifische Projekte. Vor der Jurysitzung hatten wir, anonymisiert natürlich, schon einen digitalen Zugang zu den Werken erhalten, aber die Auswahl der Werke geschah direkt in der Jurygruppe. Wir waren drei aus Norwegern, drei aus Deutschland und eine Engländerin, mit englisch als gemeinsame Sprache und mit unterschiedlichem Hintergrund: fünf Künstler, ein Kunsthistoriker und eine Kuratorin. Bei der Auswahl der Performances wurde diese Jury mit zwei Performance-Spezialisten ergänzt.

Das Thema "Identität von Menschen und Ort" war ein spannendes und zugleich ziemlich komplexes Thema. Die Frage

war, wie sollen wir uns als Jury zu diesem Thema verhalten? Ja, wie würden die Künstler sich daran orientieren – oder würden sie überhaupt? Viele Künstler sind mit ihrer Kunst beschäftigt, zu der ein Thema einer Gruppenausstellung passen kann, oder nicht. Ein Thema kann Tendenzen aufzeigen, welche sich schon in vielen Kunstwerken widerspiegeln, und diese dann sammeln. Aber wie wurde dieses Thema beim Einzelnen gefunden? Ja, und man könnte sich auch fragen, was denn nicht "Identität von Menschen und Ort" sei?

Die hohe Anzahl der Bewerbungen zeigt, dass das Thema und die Projektbedingungen positiv aufgefasst wurden. Das bedeutet nicht unbedingt, dass die Bewerbungen repräsentativ für beide Länder, Landesteile oder Fachgruppen, Sexus usw. sind. Was wissen wir eigentlich über die Kunst und die Traditionen in Ostnorwegen und Kiel? Würde ein Kunstwerk in einem speziellen Kunstkontext anders in Kiel als in Oslo verstanden werden und umgekehrt? Alle diese Gedanken und Fragen waren vorhanden und wurden in die Juryarbeit mit einbezogen.

Der Juryprozess spiegelte in sich selbst Aspekte des Themas "Identität von Mensch und Ort" wieder. Hier saßen wir drei Tage in der Galerie BOA mit diesem Thema, und Identität verband uns mit unseren unterschiedlichen persönlichen und fachlichen Einfallswinkeln in einer fruchtbaren Zusammenarbeit. Es bedurfte manchmal nicht vieler Worte, aber ein klares Gespür

führte uns in die gleiche Richtung. In den ersten Runden ließen wir immer den KünstlerInnen den Zweifel zu Gute kommen. Manchmal aber führten weder Argumente noch Gespür zu Einigkeit in der Jury, dann wurde abgestimmt. Und einige Male wurde unser Selbstverständnis herausgefordert – positiv für uns in der Jurygruppe und damit auch für mehrere Kunstwerke. Das traf sowohl auf deutsche als auch auf norwegische Kunstwerke zu, deren künstlerische Idee und Aussage sehr nah an einen lokalen Kontext angeknüpft war, und bei denen außerhalb dieses Kontextes und der ortsspezifischen Verankerung, die Idee und die Aussage in Gefahr standen zusammenzurechnen, missverstanden oder nicht verstanden zu werden. Zusätzlich zu dieser starken lokalen Anknüpfungspunkte besaßen diese Werke auch eine hohe künstlerische Qualität, und so konnten die Arbeiten zu einem geschärften Blick auf das Thema und dem bilateralen Ausstellungskonzept beitragen.

Nach drei Tagen hatten wir eine kleine Auswahl von Kunstwerken gefunden, welche die diesjährige Østlandsutstillinger werden sollte. Bei der Auswahl waren wir anfangs sehr offen, wie der einzelne Künstler sich dem Thema gegenüber verhielt. So konnte eine Vielfalt erreicht werden, welche eine große Spannweite an Methoden, Techniken und künstlerischen Positionen in der Ausstellung zeigt. Manche Arbeiten kamen in die zweite und dritte Runde, aber es gab nicht genügend

Platz für alle Arbeiten. Hier rückte das diesjährige Thema ins Augenmerk und wir in der Jury mussten unsere Argumente im Verhältnis zum Thema zuspitzen, um zu beurteilen, weshalb ein Werk mit dabei sein sollte oder eben nicht.

Bis zur Eröffnung in Oslo werden nun alle Kunstwerke ihren Platz in den drei Galerien BOA, LNM und Tegnerforbundet finden. In Kiel werden sie dann ihren Platz wieder in neuem Kontext und Interaktion finden. In anderen Räumen können dieselben Werke auf neue Weise gesehen werden, können Überraschungen bergen. Es existiert wohl auch immer eine kleine Unvorhersehbarkeit – auch für uns in der Jury, aber dessen sind wir uns bewusst, um eine Dynamik zu finden und als Saatkorn für das Ungewisse – als Platz für etwas Anderes oder einen Fluchtweg oder einen gedanklichen Freiraum, inmitten des Durchgearbeitetem und Sinn-gebenden, wie es die Kunstwelt (meistens) so gerne haben will.

Wir bedanken uns nochmals für die Gelegenheit, so viel Kunst sehen zu dürfen. Das hat Spaß gemacht und es war spannend, gedankenweckend, verwirrend, irritierend, engagierend und wir hoffen, dass alle tolle Erlebnisse in der Ausstellung haben werden.

Tulle Ruth Koefoed-Jespersen
(KünstlerInn, NO), juryleder

Identitet: menneske og sted

BBK Landesverband Schleswig-Holstein

Utveksling av ideer mellom Østlandsutstillingen på Østlandet og kunstnerforbundet BBK Schleswig-Holstein har eksistert i mer enn ti år. Tidlig ble det lagt vekt på å forankre ideen på politisk nivå. Vår spesielle takk går til Eastern Norway County Network (ENCN) og fylket Schleswig-Holstein. Prosjektet er gjort mulig ved de politiske institusjonene gjennom rådgivning og bistand, men også gjennom økonomisk støtte.

I direkte og konkret samarbeid er gjensidig nysgjerrighet på det kunstneriske verk og engasjementet til de enkelte uttalelser i forgrunnen. Alltid angrepet temaene på aktuelle saker av samfunnslivet. Temaet i år etterlater et stort omfang av kunstneriske uttalelser om kultur, religion, familie, språk eller land.

Det har vist seg at det er ett kunstnerisk språk på tross av ulik tolkning av temaet, som var avgjørende i fellesmøtet i juryen og for avstemmingen. Diskusjoner i juryens møte var forfriskende, inspirerende og en aksept av den kreative vilje førte alle parter.

En spesiell takk går til den internasjonale juryen. Og ikke minst takker vi alle kunstnerne som sendte inn verk til juryeringsprosessen.

Utstillingen viser nye spennende arbeider og vi er glade for at den vil bli vist i 2016 i Landesbibliothek i Kiel. Kreativ energi transporteres over landsgrensene og skaper forbindelser som vedvarer lengre enn de respektive utstillinger.

Vi tenker allerede videre samarbeid i årene som kommer, og ser frem til det.

BBK Schleswig-Holstein
Monika Rathlev
Styreleder BBK Schleswig-Holstein

BBK Landesverband Schleswig-Holstein zu

Identität von Mensch und Ort

Der Austausch von Ideen zwischen Østlandsutstillingen in Ostnorwegen und dem BBK Landesverband in Schleswig-Holstein besteht inzwischen seit mehr als zehn Jahren. In der Vergangenheit galt es, die Idee auf der politischen Ebene zu verankern. Unser besonderer Dank gilt dem Eastern Norway County Network und dem Land Schleswig-Holstein. Das Projekt wird von den politischen Gremien durch Rat und Tat, aber ebenso durch die finanzielle Unterstützung erst möglich gemacht.

In der direkten und konkreten Zusammenarbeit steht die gegenseitige Neugier auf die künstlerischen Arbeiten und die Auseinandersetzung mit den einzelnen Aussagen im Vordergrund. Schon immer griffen die Themen aktuelle Fragen des gesellschaftlichen Lebens auf. Das diesjährige Thema "Identität von Mensch und Ort" lässt einen breiten Spielraum für die künstlerischen Aussagen über Kultur, Religion, Familie, Sprache oder Landschaft.

Es hat sich gezeigt, dass es trotz der unterschiedlichen Auslegung des Themas eine künstlerische Sprache gibt, die in

der gemeinsamen Jurysitzung für das Votum der Jury ausschlaggebend war. Die Diskussionen in der Jurysitzung war erfrischend, inspirierend und eine Bestätigung für den Gestaltungswillen aller Beteiligten. Ein besonderer Dank gebührt darum der internationalen Jury. Und natürlich danken wir allen Künstlerinnen und Künstlern, die Werke eingereicht haben und sich dem Votum der Jury gestellt haben.

Die Ausstellung wird viele spannende Arbeiten zeigen und wir freuen uns, dass sie in 2016 in der Landesbibliothek in Kiel zu sehen sein wird. Kreative Energie wird über die Ländergrenzen hinweg transportiert und schafft Verbindungen, die länger anhalten als die jeweiligen Ausstellungen dauern.

Schon heute denken wir über eine weitere Zusammenarbeit in den nächsten Jahren nach und darauf freuen wir uns.

BBK Landesverband Schleswig-Holstein
Monika Rathlev
Vorsitzende

Inside the outsider

Jens Martin Neumann

Denne utstillingen med temaet «Identitet: menneske og sted» forener arbeid fra 45 kunstnere fra Øst-Norge og Schleswig-Holstein og med dette 45 individuelle håndskrifter og kunstneriske posisjoner. Alle kunstnerne undersøker på egne vis virkningen av kultur og religion, språk og landskap, familie og slekt på vår identitet. Dermed blir mediale, sosiale og etiske klisjeer gransket og den tradisjonelle polariseringen av forskjellige grupperes identiteter undersøkt.

Grafikk og tegning er sterkt representert og de beskjeftiger seg på ulike vis med det viktige krysningepunktet mellom virkelighet, opplevelse og fiksjon. Siw Lurås viser i sine fotogravyrer det fotografiske bildet av det fjerne Østens tempel, virkelighetstro plantefremstillinger og abstrakte kalligrafier som likestilte muligheter å tilegne seg virkeligheten på. Disse ulike mulighetene gransker hverandre og retter søkelyset mot hverandre. Hedvig Lien Rytter viser en håndverksmessig perfekt tegning av en sammenrast husruin. Mens Rytter overgir den vitale gestikken til den tegnende hånden og den presise gjengivelsen, havner virkeligheten i Tanja Thorjussens surreale, nyromantiske planter og planetverdener lett ut av synsfeltet og drømmeaktige sjelelandskap trer fram for øyene.

Ofte er slike subjektive erfaringer av miljøet og naturrommet utgangspunktet, alltid for å også forvise seg om sitt egne standpunkt. Birgit Brab oversetter inntrykk fra det rå, svenske landskapet i monumentale, nyanserike, etsede pikto-grammer og driver radérkunsten over mot grensene til maleriet og utover dette. Kristin Grothe er inspirert av urban industriarkitektur og utvinner sine labyrintiske, truende romvisjoner av dramatisk tettlinjede nettverk og overlappende montasjer. Dette forener henne med den maleriske romtransformasjonen til Karen Ingeborg Bye. Byes stil kjennetegnes av den spesielle atmosfæren til et polsk nattlandskap, som et diffust svart teppe.

Politiske og samfunnsmessige dimensjoner finner også anvendelse her: Susan Walke styrter idoler om nasjonal stormannsgalskap som ikke lenger er fredet fra pidentallen og erstatter disse demokratisk med luftige, vibrerende og dansende figurer. Bernhard Schwichtenberg siterer de berømte Marilyn-ikonene og Warhols “Soup Cans“. Han gjør dette for å åpenbare mekanismer bak dannelsen av imager: Hvordan blir de til og hvem tjener på det?

Sabine Rieks lyriske koldnålraderinger viser rytmske og gestisk skjøre kludringer. I disse kludringene bunter en subjektiv linjeføring sammen med identitetsforestillinger. På den andre siden forfølger Guri Svindahl en konkret kunst som utelukkende tar i bruk flater og linjer i en streng billedoppbygging, og som kommenterer det mediespesifikke ved tegning. Kommunikasjonen mellom skrift og linjer er utgangspunktet for Ute Diez’ verk. I den innholdsmessige alfabetiseringen av bildet finner vi en kime til en tegnerisk nystart.

Skulpturene, objektene og installasjonene som presenteres i utstillingen har en unik fortellertetthet på grunn av det utpregede assosiasjonspotensialet til materialene og byggesteinene. Et stålbånd er dynamisk bøyd av en tynn stav – Gunnhild Torgersen gir avkall på billedlig gjengivelse av omgivelsene og arbeider med grunnformer, masse og spenning. Uforglemmelig og symbolsk er Kristin Ytrebergs estetiske

deduksjon av et rekkverk av tre, som rommer inntrykk av sikkerhet og støtte, sårbarhet og helbredelse. Axel Wolf har laget høretakter i tre relatert til menneskelig størrelse. Høretaktene samler sammen rommets akustiske lyder og hvisker disse mediterende ut. Helen Karen Eriksen og Germain Ngoma tar utgangspunkt i figurer i naturlig størrelse og tar rommet i besittelse. I deres kunstneriske prosess har de undersøkt virkningen av overganger og brudd i livet sammen med unge emigranter.

Maria Sundbys funnstykker er arrangert til et gulvtablå som demonstrerer objektets symbolverdi. Som fortegnelse på den lokale norske historien bevarer de den spesielle fortiden, som gjenstander som er kastet bort tolker de nåtiden. I tillegg til dette sender Sundby med sin rørende videdokumentar om et ærbødig motehus i Oslo en siste hilsen fra en forsvunnen verden. Kun Lissette Escobar undersøker med sin indigene dødsmaske det spirituelle livet til ikke-europeiske urinnvånere, som gjennom kolonitiden ble assimilert med tvang og fratøvet sin identitet.

Britta Hansen presenterer muntert «barokke» keramikkhelter, helter som konstant har blitt oss formidlet gjennom arkaisk mytologi og populærkultur og som forteller historier om skjebnens makt; Badehund, B-gjengen eller Kerberos? Lene Hval Fossan viser med nakne Barbie-dukker, oppbevart

i noble trekister, en bitende henvisning til leketøy og sexleker – et ironisk spill med klisje antagonismen og differens kriterier mellom kvinne og mann.

I den tekstile kunstens sted og medium nedfelles spørsmål om familieband, kvinnelig identitet og selverfaring. Anne Stokker Sagens tekstilcollage, laget av bestemoderlige blonder, malte verktøy og notater, er et kjærlig bevis på at erindringer kan forløse skapelsen av et kunstverk. Anke Müffelmann forbinder den nære familietradisjonen med nåtiden, i det hun broderer gamle, ærbødige duker med QR-koder til nymoderne, allegorisk anvendelse. I Dorthe Herups virtuose billedteppe sammenveves familiehistorie med kunstnerens person i det alle trådene forenes med hverandre. Mens Herups vevde billedteppe blir utslagsgivende bestemt av en nærhet til maleriet, undersøker Heidi Øiseth i flettede, men malte bånd forutsetningene til det illusjonistiske maleriet; det transitoriske vekselspillet mellom to- og tredimensjonalitet.

Kjetil Teigens ovale portretter viser søken etter ansiktet som et resultatløst slag i luften. Ansiktet har trukket seg tilbake til et uklart bilde, bare passepartoutet forblir som en sosial kulisser. Marit Silsand våger fotografisk et lignende eksperiment: trippleleksponte portrettbilder frembringer et skandinavisk gjennomsnittsansikt – og likevel bare masker. Fotografi blir i mange forskjellige variasjoner tatt i bruk; som

sosialdokumentarisk reportasje, som fiktivt dokument eller også som fargeglade iscenesatte «malerier». Heidi Krautwalds inntrykksfulle portretter av mannlige uteliggere er et vellykket forsøk på å erfare et fremmed liv på en verdig måte, uten å røre for dypt ved deres hemmeligheter. Claudia Reinhardt begeistrer seg derimot for betydningsfulle foto og en individuell ikonografi. Hennes fargefoto av den avdøde Petra Kelly tematiserer det å sette egne, høye krav til seg selv og å mislykkes.

Jannik Abels fotografier i svart hvitt beskriver gåtefulle rom mellom det omtrentlige og det definerte. Med en silke trykkmetode forstørret hun fotografiet monumentalt og gir det samme verdighet som et maleri. Ilka Kollath vender på den kjente estetikken til videoklipp, reklamefilmer og dataspill i et sterkt, malerisk, lyrisk fotomaleri på lastebilpresenninger. Den sentrale kategorien her er flyktighet. I absolutt sorgløshet svever Anja Carr mellom billedverdenene til media, underground og kunsthistorie. Med lånte sitat, fra Ninja-Turtles til Nam June Paik, driver hun med en parodisk, grell fargerik fotolek.

Som et stillbilde fra en film virker Charlie Fjåtstrøms svart hvittfoto av en mennesketom gate. Revet løs fra historien bak forteller kun roterende dekkspor om en for oss ukjent hendelse. Tre av de utvalgte videoene tematiserer motstridende erfaringer om egenart og fremmedhet: Daisuke Kosugi dokumenterer i kraftfulle bilder sin egen seremoni i Oslo Rådhus da

han fikk norsk statsborgerskap. Han avslører samtidig typiske klisjeer om emigranter – folklore finnes bare blant den norske flertallskulturen. Shwan Dler Qaradaki forteller, i norsk kofte tydelig integrert, om forunderlige norske oppførselskodekser. Det handler om det overflatiske ukjente og det formentlige fortrolige. I Berivan Erdogans videoparodi spiller et barn en merkelig hederlig eventyronkel, som vekslende hjertelig og truende forteller folkeeventyr om det fremmede. Riri Klingenberg Green streifer som feltforsker gjennom en nedlagt psykiatrisk klinikk og setter sammen en samling av livsspor med den poetiske patinaen av det forlatte.

Anni Tiainen undersøker vekselvirkningen mellom drøm og virkelighet og har med den barnlige tegningen funnet et passende medium og med undervannsverdenen en passende metafor. Hanne B. Nystrøm har konsipert et vakkert, kunstig dukketeater som hennes hovedrolleinnhaver Lorinella vandrer gjennom, for å psykologisk sett møte sine egne demoner der. Ulf Kristiansen iscenesetter trashy og med humor en bisarr musikal med estetikken til triviale skrekkfilmer fra det 20. århundret og han etterspører virtualiteten til identiteten. Catrine Thorstensen har konsipert en ekte kunstvideo hinsides alle massemediale formler; med bildet av en svingende pendel løfter filmen tiden opp til en sentral verkkategori.

Til utstillingen finnes det et eget performance-program:

Gateaksjonen «Abbor-Parade» av Kirsty Kross tematiserer innbruddet av det kunstige i det sosiale rommet, Amelia Beavis-Harrison tematiserer makten til den offentlige meningen med fire aktører som høytlesere i en «samfunnsgenser». Hos Morten Gran spiller livemusikk foran scenebildet til en filmet biltur en vesentlig rolle, mens Elisabeth Mathisen oppfordrer i en stille samtale med publikum til meditasjon over livets mangfold. Liv Kristin Holmberg og Roey Heifetz utvikler i kirkerommet nye kunstliturgiske ritualer og avdekker det felles opphavet til kunst og religion.

Bedre enn hvert ordrike resyme kan rominstallasjonen fra LINGE&STUB påpeke både temaet og den spesielle ånden til denne utstillingen: En tysk og en norsk eventyrbok, på hver side flettet inn i hverandre og spent opp som en skjør hengebro, som en betroelse om barndom som opprinnelse til identitet.

Inside the outsider Jens Martin Neumann

Unter dem Thema "Identität von Mensch und Ort" vereint diese Ausstellung Arbeiten von 45 Künstlerinnen und Künstlern aus Ostnorwegen und Schleswig-Holstein und damit 45 individuelle Handschriften und künstlerische Positionen. Alle untersuchen auf ganz eigene Weise die Wirkung von Kultur und Religion, Sprache und Landschaft, Familie und Geschlecht auf unsere Identität, und damit stehen mediale, soziale, ethnische Klischees und die traditionelle Polarisationsoptik unterschiedlicher Identitäten von kulturellen Gruppen auf dem Prüfstand.

Die hier stark vertretenen Grafiken und Zeichnungen beschäftigen sich in verschiedenen Variationen mit der bedeutsamen Schnittstelle von Wirklichkeit, Erleben und Fiktion. So führt Siw Lurås in seinen Fotogravüren das fotografische Bild fernöstlicher Tempel, abbildhafte Pflanzendarstellung und

abstrakte Kalligrafie als gleichberechtigte, einander hinterfragende Möglichkeiten der Aneignung von Wirklichkeit vor. Hedvig Lien Rytter zeigt die handwerklich perfekte Zeichnung einer eingestürzten Hausruine. Während sie sich ganz dem vitalen Gestus der zeichnenden Hand und der präzisen Abbildung anheim gibt, gerät die Wirklichkeit in Tanja Thorjussens surrealen, neuromantischen Pflanzen- und Planetenwelten leicht aus dem Gesichtsfeld, dann treten traumgleiche Seelenlandschaften vor Augen.

Oftmals sind solche subjektiven Erfahrungen von Umwelt und Naturräumen der Ausgangspunkt, immer auch zur Selbstvergewisserung des eigenen Standpunkts. Birgit Brab übersetzt Eindrücke der rauen schwedischen Landschaft in monumentale, nuancenreich geätzte Bildzeichen und treibt die Radierung bis an die Grenzen der Malerei und darüber hinaus. Angeregt durch urbane Industriearchitekturen, gewinnt Kristin Grothe ihre labyrinthischen, bedrohlichen Raumvisionen aus dramatisch engliger Vernetzung und überlagernder Montage, was sie geheimnisvoll mit der malerischen Raumtransformation von Karen Ingeborg Bye eint, bei der die spezifische Atmosphäre einer polnischen Nachtlandschaft zu einem diffusen Schwarzteppich stilisiert.

Auch politische und gesellschaftliche Dimensionen kommen hier zum Tragen: Susan Walke stürzt die nicht länger

denkmalwürdigen Idole nationaler Großmannsucht vom Sockel und ersetzt sie demokratisch durch duftig vibrierende und tänzelnde Figuren. Bernhard Schwichtenberg zitiert die bekannte Marilyn-Ikone und Warhols Suppendose, um damit Mechanismen der Imagebildung offen zu legen: Wie werden sie erzeugt, und wer verdient daran?

Sabine Rieks lyrische Kaltnadelradierungen zeigen rhythmische, gestisch spröde Kritzeleien, in denen sich die subjektive Lineatur zur Identitätsschiffre bündelt. Dagegen verfolgt Guri Svindahl eine konkrete Kunst, die ausschließlich auf der Verwendung von Fläche und Linienverband in striktem Bildaufbau beruht, so dass sich Zeichnung als Selbstaussage demonstriert. Ute Diez entdeckt in der bildgestaltenden Kommunikation von Schrift und Linie den Ansatz für einen zeichnerischen Neuanfang, also in der inhaltlichen Alphabetisierung des Bildes.

Die in dieser Ausstellung präsentierten Skulpturen, Objekte und Installationen entfalten ihre besondere Erzähldichte aus den Assoziationspotentialen der Werkstoffe und Bauteile. Ein erdschweres Stahlband, von einem speerdünnen Stab dynamisch aufgebogen — Gunnhild Torgersen verzichtet auf jede Bildhaftigkeit und arbeitet mit Grundformen, Masse und Spannung. Einprägsam und sinnbildlich ist Kristin Ytrebergs ästhetische Ableitung eines hölzernen Handlaufs, der Anmutungen von Sicherheit und Halt wie von Verwundung und Heilung in sich

birgt. Auf menschliches Maß im Raum sind die hölzernen Hörtrichter von Axel Wolf gebracht, die das akustische Geschehen in Ohrenhöhe bündeln und raunend meditieren. Helen Karen Eriksen und Germain Ngoma gehen vom lebensgroßen Ganzfigurenporträt aus und treten mit den Bildträgern in den Raum ein. Gemeinsam mit jungen Emigranten haben sie die Wirkung der Übergänge und Brüche im Leben untersucht.

Den Symbolwert im Objekt demonstrieren die zu einem Bodentableau arrangierten Fundstücke von Maria Sundby. Als Indices der örtlichen norwegischen Geschichte bewahren sie diese spezifische Vergangenheit, weggeworfen interpretieren sie die Gegenwart. Zudem sendet sie mit ihrer berührenden Videodokumentation über ein ehrwürdiges Osloer Modengeschäft einen letzten Gruß aus einer untergegangenen Welt. Einzig Lissette Escobar fragt in ihrer indigenen Totenmaske nach dem spirituellen Leben der außereuropäischen Ureinwohner, die durch den kolonialen Zwang zur Assimilierung ihrer Identität beraubt wurden.

Stets aus archaischem Mythos und Populärkultur ermittelt sind Britta Hansens fröhlich "barocke" Keramikhelden, die Geschichten von der Macht des Schicksals erzählen, also Badehund, Panzerknacker oder Kerberos? Lene Hval Fossan treibt mit nackten, in noblen Holzkästen verwahrten Barbiepuppen im bissigen Verweis auf Spielzeug und Sextoys ein ironisches

Spiel mit Klischeeantagonismen und Differenzkriterien von Frau und Mann.

In den textilen Künsten finden Fragen nach Familienbanden, weiblicher Identität und Selbsterfahrung Ort und Medium. Anne Stokker Sagens Textilcollage aus realen großmütterlichen Spitzendecken, gemalten Werkzeugen und Notaten ist ein liebevoller Beleg für das werkauslösende Moment der Erinnerung. Anke Müffelmann verbindet die eigene Familientradition mit der Gegenwart, indem sie altehrwürdige Tischtücher in neuem allegorischen Gebrauch mit QR-Codes bestickt. In Dorthe Herups virtuosem Bildteppich verwebt sich Familiengeschichte mit der Person der Künstlerin, in der alle Fäden zusammenlaufen. Während ihre Tapiserie maßgeblich durch die Nähe zur Malerei bestimmt wird, dekliniert Heidi Øiseth in fein geflochtenen, aber gemalten Bändern die Voraussetzungen illusionistischer Malerei, das transitorische Wechselspiel zwischen Zwei- und Dreidimensionalität.

Kjetil Teigens ovale Porträts zeigen die Suche nach dem Gesicht als Griff ins Leere. Das Antlitz hat sich in ein verschwommenes Bild zurückgezogen, es bleibt nur das Passepartout als soziale Kulisse. Marit Silsand wagt fotografisch ein verwandtes Experiment: Dreifach übereinander belichtete Porträtaufnahmen erzeugen das Durchschnittsgesicht des Skandinaviens — und doch nur Masken. Fotografie wird in

vielerlei Varianten eingesetzt, als sozialdokumentarische Reportage, als fiktives Dokument oder auch als farbenfroh inszenierte "Malerei". Heidi Krautwalds eindrucksvolle Porträts obdachloser Männer sind der gelungene Versuch, fremdes Leben zu erfahren und würdevoll festzuhalten, ohne an dessen Geheimnissen zu sehr zu rühren. Claudia Reinhardt begeistert sich dagegen für bedeutungsvolle Aufnahmen und eine individuelle Ikonographie, ihr Farbfoto der toten Petra Kelly macht das Scheitern an den eigenen Ansprüchen zum Thema.

Jannik Abels Schwarzweißfotografien beschreiben rätselhaft Räume zwischen dem Ungefähren und dem Definieren. Im Siebdruckverfahren monumental vergrößert, verleiht er der Fotografie die Würde eines Gemäldes. Bei Ilka Kollath schlägt die gewohnte Ästhetik von Videoclip, Werbespot und Computerspiel in eine stark bildhafte, lyrische Fotomalerei auf LKW-Plane um, deren zentrale Kategorie Flüchtigkeit ist. In freibeuterischer Unbekümmertheit schweift Anja Carr durch die Bildwelten von Medien, Underground und Kunstgeschichte. Mit entlehnten Zitaten vom Ninja-Turtle bis zu Nam June Paik betreibt sie ein parodistisches, grellbuntes Fotospiel.

Wie ein Filmstill wirkt Charlie Fjätströms Schwarzweißfotografie einer menscheeren Straße. Herausgerissen aus ihrer Geschichte, künden nur rotierende Reifenspuren von einem uns unbekanntem Geschehen. Drei der ausgewählten Videos

thematisieren widersprüchliche Erfahrungen von Eigenart und Fremdheit: Daisuke Kosugi dokumentiert in kraftvollen Bildern seine eigene Einbürgerungszeremonie im Osloer Rathaus und entlarvt zugleich gängige Klischees vom Emigranten — Volklore findet sich nur auf Seiten der norwegischen Mehrheitskultur. Shwan Dler Qaradaki berichtet, im Trachtenpullover sichtlich integriert, vom wunderlichen norwegischen Verhaltenskodex; es geht um das vordergründig Unbekannte und vermeintlich Vertraute. In Berivan Erdogans Videoparodie spielt ein Kind einen merkwürdig biederem Märchenonkel, der schwankhaft herzige, doch irgendwie bedrohliche Volksmärchen vom Fremden erzählt. Riri Klingenberg Green durchstreift als Feldforscherin ein aufgegebene psychiatrische Klinik und erstellt eine Sammlung von Lebensspuren mit der poetischen Patina des Verlassenen.

Anni Tiainen geht der Wechselwirkung von Traum und Wirklichkeit nach und hat mit der kindlichen Zeichnung ein adäquates Medium, mit der Unterwasserwelt eine stimmige Metapher gefunden. Hanne B. Nyström hat ein wunderschönes, artifizielles Puppentheater konzipiert, das ihre Hauptdarstellerin Lorinella durchwandert, um dort, psychologisch gesprochen, ihren eigenen Dämonen zu begegnen. Ulf Kristiansen inszeniert trashig wie humorvoll ein bizarres Musical in der Ästhetik trivialer Horrorfilme des 20. Jahrhunderts und spürt

der Virtualität von Identität nach. Ein echtes Kunstvideo jenseits aller massenmedialer Formeln hat Catrine Thorstensen entworfen, das im Bild des schwingenden Pendels Zeit zur zentralen Werkkategorie erhebt.

Zur Ausstellung gibt es ein eigenes Performance-Programm: Die Straßenaktion der Forellenbarsch-Parade von Kirsty Kross thematisiert den Einbruch des Artifizialen in den sozialen Raum, Amelia Beavis-Harrison mit vier vorlesenden Akteuren in einem Gemeinschaftspullover die Macht der öffentlichen Meinung. Während bei Morten Gran Live-Musik vor dem Bühnenbild einer gefilmten Autofahrt die wesentliche Rolle spielt, fordert Elisabeth Mathisen in stiller Zwiesprache mit dem Publikum zur Meditation über die Vielfalt des Lebens auf. Liv Kristin Holmberg und Roey Heifetz schließlich entwickeln im Kirchenraum neue kunstliturgische Rituale und legen so den gemeinsamen Urgrund von Kunst und Religion frei.

Besser als jedes wortreiche Resümee kann die Rauminstallation von Linge & Stub das Thema, aber auch den spezifischen Geist dieser Ausstellung aufzeigen: ein deutsches und ein norwegisches Märchenbuch, in jeder Seite miteinander verschränkt und zu einer fragilen Hängebrücke aufgespannt, als Bekenntnis zur Kindheit als Ursprung von Identität.

Jannik Abel

Behind Black
2015
Serigraph
168x75cm
www.luckyoneway.blogspot.no

The photographs in *Behind Black* are from the archive of Norway's first art gallery. My great-great grandparents started the gallery in 1864.

I inherited the archive in 2009 and for the past two years I've been making artwork from this archive, always looking for images that say something about the Norwegian culture.

I found these three photographs in a stack of black and white medium format glass plates; they are landscapes from different parts of Norway.

The first image I found was the middle one, of the man smoking a pipe and watching the ice melt. The scale of the ice versus the man was the first thing that caught my eye.

Amelia Beavis- Harrison

No New News
Performance
www.ameliabeavisharrison.com

No New News is a performance that uses one large engulfing costume and a pile of daily newspapers as its main ingredients. The performance costume is in reality a wearable flag where the performers are bound together in one oversized t-shirt style fabric garment that contains all their bodies but allows for movement. The garment contains the imagery of Oslo City Hall allowing the performers to represent government and politics without identifying particular politicians, using architecture allows the performers to represent an institution and an ideology that is centuries old. The performance is devised using a performance score that relates to the reading of a large pile of daily newspapers. The performers seek articles from the papers published that day which represent 'victims', 'others', 'scapegoats' etc, people caught in a political system who become news stories. To draw a parallel between history and current politics the performers replace key words when reading the papers aloud, inserting references to witchcraft and hierarchy to abstract the story just enough that it becomes relevant, in both a historical reflection and as contemporary news. The performers read simultaneously but from different content allowing for the information to combine and differ creating a new portrait of the news, our society and our identity.

Photo from the performance *No New News*, London

Birgit Brab

framför 5
2010
Etching
100x70cm

framför is a set of etchings based on many observations of the Nordic landscape during my scholarship at Borås/ Sweden. Living in Kiel in completely flat countryside on the coast of the Baltic Sea I was impressed by the rough, tight, monumental scenery and the special atmosphere of water, stone and forest. It was so sublime and on the other hand so strange, that I asked myself, in which way do different landscapes influence our identity and our idea of home.

In my etchings I work with forms and areas, and their relation to space. Lived moments and situations are the starting-points or ideas for a form, which I then look at from a distance and convert into my own illustrating language.

My concentration lies on the essence of the moment; which is shown in a simple and reduced, yet condensed, and in itself, multiple form. I choose in order to focus to concentration on the shaped area, which is the essence of the work. This mode of expression signifies my search for continuity and reliability.

Karen Ingeborg Bye

Natt med trær og hus
2013
Acrylic on paper
125x200cm
www.kareningeborg.no

THE VISIBLE AND INVISIBLE MEMORY OF LANDSCAPE

Battlefield. Hiding place. Danger. Safety.

Often, when travelling through beautiful fields or forests, or maybe visiting a wonderful beach, I can remember scenes of terror and feel the presence of those who felt violent death in the same landscape.

The beauty of nature and cultivated landscape in contrast with the charged history; a landscape's identity contains a series of events through time. The character of this identity is changing, depending on our feelings and knowledge, our sense of history and the perception of defeat and loss.

Most often, my landscape paintings are based on concrete places. I either know these places well, or I relate to them because of my own personal history. However, the places always somehow communicate with my own identity, with my perception and memory. Working on these paintings, the creative process becomes a synthesis of my own identity, and the identity I add into the places I choose as motif from my own knowledge about its background and history.

Anja Carr

Moments (Act 7)
2014
Giclée print
(documentation of live-performance)
79x102cm
www.anjacarr.com

Anja Carr is showing a photograph from her ongoing series Moments. The large scale series is documentation of Carr's live-performances that take place inside her intimate and colorful installations. Her handmade costumes transform mass-produced figures from her childhood such as My Little Pony, Pippi Longstocking - or in this case Ninja Turtles - inside an adult world of lusts and dreams. Carr's works follow a dream-like logic with no set limits between time and space or bodies and objects. She stages herself or others in her performances, such as the bodybuilder in Moments (Act 7), playing the Ninja Turtle video-game from the '80s. With simple, sometimes repulsive actions, Carr investigates the vulnerable or comical distinctions between genders as well as the child and adult-spheres. With every performance, only one photograph is selected in which the title suggests that the scene is just a fragment from a longer chain of events.

Ute Diez

Your thoughts are the community
2015

Font-drawing on wall

Used text: 'Nicomachean Ethics' by
Aristotle; here ,about friendship'
www.utediez.de

Site-specific work allows any room to have potential for artistic decisions. An immediate drawing on the wall is one of the most direct confrontations with the substantive and historical context of a place - like here. The title of this exhibition provokes images of people, places, affiliations and interpersonal relationships, as well as differences and local specificities. The textual basis for the drawing was therefore the Nicomachean Ethics by Aristotle, explicitly his thoughts on the topic of 'friendship', which for Aristotle was an important part of a functioning society. Jens Martin Neumann, art historian from Kiel, referred to this as an 'allegorical literacy of the picture.' Only at second glance, after stepping close to the image, the drawing process becomes clear and the viewer can read some fragment of words.

Berivan Erdogan

Norsk Folkeeventyr
(*Norwegian Folktale*)
2014
Video
15min

I work with videos where I am keen to promote multiple perspectives of stereotypes and their role in different cultural contexts. By going into roles, I question our perception of stereotypes in terms of emotional and political belonging, cultural patterns and traditions.

My approach involves seeing topics that I relate to from several perspectives. These are topics that touch upon my own insecurities, observations and identity as a second-generation female immigrant. I use impulsiveness and spontaneity as tools, where I exaggerate and dramatize the costumes, expressions and storyline.

In *Norwegian Folktale*, I am interested in merging multiple stories in to one narrative. I find it interesting to explore on what levels the feelings of loneliness, fear and the sense of belonging meet in the life of an elderly Norwegian man living in a suburban, multicultural part of Oslo, while reflecting on his immigrant neighbours personal experiences. As this story is based on several aspects of multiculturalism, *Norwegian Folktale* highlights the complexities that are involved when belonging, culture, and identity intersect.

Helen Karin Eriksen & Germain Ngoma

Transit2

2014

Photo, wood, cardboard
and found objects

www.heleneriksen.org

We are both foreigners in Norway, living in Oslo, and in many ways this work reflects our own experience, as well as those of the participants. We used packing crates emptiness to describe feelings of transition and longing – globalisation and urbanisation have a cost; the price we seem to be paying is the struggle to acknowledge transition as a major feature in any city and the individuals who live in it.

We held a series of workshops and discussion sessions with a class of teenage refugees who were busy learning Norwegian. The discussions were focused on defining the concept of 'Transit'. The well documented workshops were then the starting point for installations to burst out of our own individual practices through experimenting with form and content. We engaged in sculptural playtime – the time that brings new forms and ideas forward and the results are here.

Lisette Escobar

Al final acabamos todos igual
2014
Stoneware, slip, terra sigliatta
44x31x37cm
www.lissesco.com

My work is strongly influenced by my home country, Peru. I have found my main inspiration in pre-Inca ceramics. I admire the narrative, complexity and craftsmanship they own. I am fascinated by the fact that these vessels are admired today as they were admired in the time they were conceived. They preserve their own identity despite the location where they have been placed around the world. These objects remind me of myself. I am passionate about ceramics. I find a great satisfaction in using my own body and strength to shape clay into something that will become a form in its own. This action requires the giving and taking of energy. It requires a conversation between the clay body and my own. The ceramic vessel will claim its physicality in a room. My geographical position is always changing, but my core identity always remains the same. Questions about a common human identity come to my thoughts and into my work.

Charlie Fjätström

The morning after the night before
2014
Silver gelatin
40x50cm
www.charlifjastrom.com

HOME

It's been 10 years since I decided to move away from home, a small town called Orrmo in the valley of Härjedalen. At that time I felt that Orrmo did not accept me because I thought it was too little and very boring. Arghh, the nature, the woods, lake and that dreadful cold. I wished all of this for the people of Orrmo, but not for myself.

For the people of Orrmo local news is big. It seemed to me like they didn't talk about anything else other than wolves killing their sheep, the wind power plant planned that would destroy a large area of the woods, or that shitty petrol station in Lillhärda. For us teenagers there was only one way to socialize and that was with a cup with home brewed spirits in it. And of course at the parties you would have to be careful not to shag a girl with DNA too close to yours.

I was a difficult and angry teenager back then. Now I am thinking that I might have let my hormones get the better of me. Besides, my thoughts have stayed exactly the same since the day I moved away from home. I have never in 10 years cared about home. But then I change my mind, I don't hate the woods and the lake anymore. I now feel compassionate towards home and I wish for this place to endure and actually develop. Today urbanization has become a threat to the countryside, people move into bigger cities and it gets progressively remote. I am asking why businesses and our state only consider the numbers and the economy when what is most important is the quality of life, for everyone.

Lene Hval Fossan

Stereotypier

2015

4 boxes, each 30x10x10cm

Installation, wooden boxes, acryl,

Barbie dolls, paper and plastic

www.undertekst.com

Which creative strategy is needed to brand our personal image, and have we become our own “Big Brother”?

I am interested in the gap between who we are and how we try to appear to others; the rooms, both the physical and mental, which we build around us and what we choose to fill them with. What do we need of diagnoses, designer handbags, paradoxes, PT-lessons, illusions and rules of conduct in order to appear successful? How shall we best design our lives to get the most possible “cred” from our surroundings? And is there a standard phrase we can use if we are confronted with our own prejudices?

On this basis, I am trying, with help from text, photos, drawings, collages, installations, found material and social media, to dive into the mental gap, furnish the rooms and put the paradoxes into some sort of system.

Morten Gran

Amerika er en bil
Performance
www.amerikaerenbil.no

One cannot suppress a dream, or a longing, or whatever it is. It is something inexplicable that puts thoughts in motion, which does not provide answers, but rather proffers the possibility of new directions and questions.

The idea of driving a Cadillac '67 Convertible Model along roads boarded by heavy forestation – moving through small refractions of light - then bursting out into a gleaming, gilded expanse where the road stretches ahead, framed by fields. All this, bathed in the genesis of the early days of spring, where life begins to gain tempo, and yet still with a fragile tone of green before that prodigious metamorphosis into teal. Clouds and landscapes dapple their reflections across the hood, a memory of super 8 film. It's the American dream that manifests itself when the car pulls slowly forward into the landscape. The long distance is yet the short way to “reach” the great heroes in our dreams. Levi Henriksen captures this essence of being in his text, which is written in the “Beat poet” genre. It brings this journey or one's thoughts to the book “On the road” by Jack Kerouac.

The film has an almost meditative force as the footage is captured in one long take from the hood of the Cadillac, something that both the text and the music help to emphasize.

LEVI HENRIKSEN, text

TERJE EVENSEN, music, drums, live electronics

MORTEN GRAN, music, sax, live electronics

Riri Klingenberg Green

Klosteret
2014
Video
04:47min,
www.riri.no

Dikemark Psychiatric Hospital is in the process of closing down. The Directorate for Cultural Heritage has decided to preserve its unique buildings, park and history - which forms a large part of its identity. Dikemark has inspired me to work in genres between documentary and fiction, based on impressions and findings on the hospital grounds, where I also happen to rent my studio.

The video shows the current condition of the building “Klosteret” and how it has been taken care of by its owners. Within this framework the video presents rules for patients “How to get home”, a catalogued item from the Dikemark museum. “How to get home” is about cleanliness and good behavior in a graded system from A to D, where the patient presumably can work his way out of the institution and back home, but only if he reaches degree B by abiding by the rules.

Norms and conditions are created in the interface between the human being and the institution which becomes part of its identity.

Kristin Grothe

Without title

2003

Etching, monotype, charcoal on paper

80x214cm

www.kristingrothe.de

For over a decade my work has dealt with places and people. It also deals with one's own identity, as a particular site always reflects on one's own experience and identity. My starting point is a real place. Through a complex technical graphic process I then edit the motive and also let my own experiences of this site and of other sites be implemented in the artwork. Thus the place detaches from its actual (origin) history and becomes a peculiar, very personal, sometimes even spiritual space. A similar process happens in the minds of spectator: Her/His own experiences and the openness of the structure of the image leads to the creation of a new personal room – a new part of the spectator's identity.

Britta Hansen

Cruise 2

2014

Clay, glazed, painted

33x15cm

www.britta-hansen.de

For 25 years I have been working with clay, mostly reliefs with drawings and prints from everyday objects. From the beginning I was very interested in aspects of society.

I often quoted themes from art history like Adam and Eve, Fortuna, Acteon and Diana. For a few years now I expended my work to include three dimensional objects, figures and architectures.

I could easily imagine these models enlarged to a life-size scale and installed on a touristic cruise liner. The positioning of a cruise liner can be easily verified with GPS; but the mental positioning of the tourists seems unimportant as they try to escape from every day worries. The cruise liner works as their paradise substitute, their land of milk and honey, where they can behave like animals.

Dorthe Herup

Herup-familien

2013

Tapestry in wool, cotton and div
140x195cm

HERUP-FAMILIEN (THE HERUP FAMILY)

I would like to convey fragments of our family's stories to those who come after me. Historical photographs of relatives transform in my artistic process into a textile language and tell stories about those who were, and which form the basis for who we are. "The Herup family" is a part of this project.

The fisher man Christen Jensen left the barren coast of north western Jutland, with his wife and child in 1902. They loaded their fishing boat with everything they owned, household utensils and fishing gear, and drove the boat along the Skagen (The Skaw) peninsula and down through The Belt to the Baltic Sea.

Here they searched among all the small islands, until they came to a harbor with a mile long breakwater of stone as protection. His wife and child were put ashore and he went out fishing. He came back with the boat bursting with fish. "Here we are going to live" he said, and so it was. He took the name Herup from the parish he left. The fishing was good and the family grew.

Liv Kristin Holmberg & Roey Heifetz

The Dream of the Ridiculous Man

Performance

www.livkristinholmberg.no

www.roeyheifetz.com

In the side chapel of Oslo Domkirke:

A one-on-one performance

What can rescue us today? What can give us comfort? What can heal?
How can we deal with our mistakes, our failures, our shame, our guilt?

This is a research in one of the important structures in the Christian church, the liturgy of confession. In the modern world the ritual of confession is replaced by psychotherapy, reality shows and social medias. We would like to explore the possibilities for a new ritual of confession for our time within our performance.

We invite you to take part in this ritualistic experiment of confession, without any authority involved, face to face, one-on-one, with us.

Østlandsutstillingen in collaboration with Oslo Domkirke-Akademiet/
KULT-Senter for Kunst, Kultur og Kirke

Photo from the performance *The Dream of a Ridiculous Man*, Berlin.

Ilka Kollath

Showdown

2012

Digital printing on truck tarpaulins

180x258cm

The picture reminds us of an imaginary film scene in which the action escalates into a *showdown* or a final confrontation. The boundaries between real experience and fiction are blurred. It remains uncertain whether the place is a place of refuge, or rather originates from a nightmare.

Daisuke Kosugi

#NewNationalCitizen2014
2014

Single channel video with audio in loop
13min

Credit: Kim Sletbach Groustra (Camera)
www.daisukekos.com

In “*#NewNationalCitizen2014*” I use my own formal acceptance into the Norwegian Nation to see how nationality plays a role in self-identification and representation, including my own. The video documents my participation in the annual ceremony for new national citizens at Oslo City Hall in 2014.

The narrative is served with the preconception that defining identity by nationality is an embarrassingly naïve act. My interest here lies in questioning the grounds on which viewers make their opinions about the ceremony through this video. Are these opinions influenced by conscious or unconscious “good/bad” judgments? Is it possible to reflect on your primal position beyond initial judgment, without political and emotionally loaded reactions?

Heidi Krautwald

The saints

2011

Digital photography, printed on

alu-dibond

4 plates, each 135x200cm

Four big plates show people who easily can be identified as homeless.

Before I began to work with the camera, I spent a lot of time with these men, talking and listening, thinking about my own values and ideals. This process required confidence and a meeting on eye level without social prejudice. It is my intention that the viewer gets involved with these experiences. I want to offer a look behind the surface.

I want to raise questions about being homeless, like: What does it mean to find a place to live and how can you save your dignity without shelter? How do people look at you? Is it easier to look at a life-size picture than at a real person?

Ulf Kristiansen

I feel you

2012

Musical animation/found footage video

05:16min

www.ulfkristiansen.com

A chilling poetic tale about obsession and death in the tradition of the Canterbury Tales, The Decameron, and all the romances that have narrators, like Tristan and Isolde. It is a complex integration of those old traditions, linked to modern times when movies began and were brought into the 20th century with animation. Michael Chang's gentle voice is a contrast to the sense of suspense and horror of the damsel being stalked by the villain.

Kirsty Kross

Coral Trout Welcome Parade, Oslo
Performance
www.kirstykross.com

Coral Trout Welcome Parade, Oslo comments upon identity and the current Attention Economy in which gaining attention in a world flooded with images has become a highly valuable commodity. Consisting of a Coral Trout- a giant neon orange and blue fish from Australia's endangered Great Barrier Reef- as well as an orchestra of masked attendants, the Parade will travel from the National Museum of Contemporary Art to LNM Gallery and then proceed to Tegnerforbundet and Galleri BOA. The Parade will climax in Christania Torv where the Coral Trout will perform a stunt symbolizing its official arrival in Oslo. In doing so, the Parade highlights the current clash between narcissistic selfie culture and the growing desire for anonymity and dilution of identity on the internet, as well as the tension between social egalitarianism and increasing personal individualism in Norwegian society. The performance also alludes to the greater dangers inherent in a world full of individuals constantly seeking attention, yet continually being distracted.

From Brisbane, Australia, Kirsty Kross first appeared as a Coral Trout at the age of 12 for her school's Queensland Day Parade. Her teacher commented that the costume was highly indicative of her inner psychology- a comment which deeply perplexed, yet fascinated her. Since 2012, she has used the Coral Trout as her avatar in order to swim through the various obstacles of the art world. Kirsty Kross' work deals with the human condition.

Photo from the performance *Coral Trout on a Column near a Clock and in a Canal, Berlin*. 2013.

LINGE & STUB

Eventyrlig/Märchenhaft
2015
Paper, sewing thread
25x5x500cm
www.facebook.com/lingeogstub

Two books are interwoven, gripping into each other. They are suspended between two architecturally significant locations in the room. What holds them together is the friction between the intertwined pages. The book cover facing downwards is held in place by one stitch of sewing thread. If the stitch is broken, the pages will turn open by gravity and the object falls apart. The sculpture is strong and fragile at the same time.

This interweaving gives the two individual books another new and shared identity. The books in the sculpture are folklore collections of the Norwegian Asbjørnsen and Moe and the German Brothers Grimm.

Asbjørnsen and Moe, The Brothers Grimm, Oslo and Kiel, LINGE&STUB - a collaboration can be seen as a confluence where thoughts, ideas, experiences, cultures or languages interlace. Synergies in collaborations often come out of daring to go close to each other so that exchange and friction can occur.

Siw Lurås

Letter from a distant place I
2010
Photogravure and relief print
70x18cm

Letter from a distant place II
2010
Photogravure and relief print
70x18cm

Outside my window
2010
Photogravure and relief print
70x18cm
www.siwluras.com

The series *Letter from a distant place* and *Outside my window* are prints based on my photos from a journey to Indonesia. The titles of the works are references to places and impressions of what I experienced during this journey. I have also used “automatic writing” for the comments on my works.

Taking part in the New Year’s celebration for the Hindus and meeting with people from another civilisation; rites and symbols are there to question your own place of living, and who you are.

Can the identity of human beings be influenced by visiting a certain place? It is not necessarily so, but I do believe a place can influence the identity of human beings. The places where my photos were taken have made an impact on me and also in my artwork, even after a visit of limited time.

Elisabeth Mathisen

Honey Spa

Performance in cooperation
with Siri Austeen, 2015

Barometer for Bumblebees

2015

Video

Site specific, a circle of 40cm
in diameter of honey

www.elisabethmathisen.no

www.austeen.no

In the HONEY SPA performance we interact with the audience, exploring the relationship between individuals and nature. The aroma that arises from holding my hands in honey and beeswax reminds me of childhood experiences with insects. The quality of the material, the distinct smell, the taste on my tongue, the sensation of honey against my skin opens up a whole register of feelings and memories of a time and space.

BAROMETER FOR BUMBLEBEES explores in a poetic and silent manner the biodiversity among pollinating insects in a specific place. By putting honey in a small area, for example on a wall in a building in the months of June and July, the insects nearby will smell the honey and fly to the area to feed. If there are no insects nearby the beeswax and honey area, this space will remain empty.

From Wikipedia,

Honey (from Germanic honang = “ the golden “) is a solution of viscous to solid consistency . Honey is produced by honey bees that gather nectar from flowers. The transformation of nectar to honey occurs when bees add nectar to its own gland secretions. Honey has a long tradition in natural medicine. Honey is known for having wound-healing and antiseptic properties. Honey has low pH between 3.2 and 4.5 that also helps to make conditions worse for bacteria.

Anke Müffelman

language-patter-n d1
(*Trautes Heim Glück allein*)
2015

Woven linen on canvas with embroidery
and rabbit glue
65x60cm

language-patter-n n1
(*sæl er den som husfred eig*)
2015

Woven linen on canvas with embroidery
and rabbit glue
65x60cm

language-patter-n dn 1(lingua franca)
2015
Woven linen on canvas with embroidery
and rabbit glue
65x60cm

Language and time determine our experience and our knowledge of reality. My work uses woven linen, which has been fabricated by my grandmother during her adolescence in Germany of the 1930's. Handicraft played an important role for her upbringing and confirmed her identity for becoming a housewife and mother.

I found a booklet of proverbs for home embroidery among her personal belongings. The sayings show the attitude of the time. The proverb I use for my work "Trautes Heim Glück allein" emphasizes the perception of woman's identity working merely at home.

Inspite of a quite good Norwegian translation, which is "sæl er den som husfred eig", the meaning will not be the same as the history and cultural context is different. On the other hand the form of the QR-code as a pattern implies more similarity. This relates to the use of digital devices in today's world. Nevertheless the transfer into an embroidered pattern reveals the interface of time, culture, identity and place.

Hanne B. Nystrøm

Lorinella beyond time and space
2014

Video, made in stop motion technique

6:20min

www.hannebnystrom.wordpress.com

Lorinella finds herself caught in a world where she encounters strange creatures congealed in their patterns, which have trapped themselves in a world and place they cannot come out of. She gets out before it's too late.

Shwan Dler Qaradaki

Norwegian Code I
2014
Video
05:53min
www.qaradaki.com

Through my work I hope to give an understanding of the different problems that can occur in our multi-cultural world. At the same time I would like to shed some light on my doubts, fears, but also my desire for a life in democracy. My great hope and wish is to promote new thoughts and new view-points in discussions, in relation to and in opposition to the political discourse, and in relation to our pop-cultural surroundings.

Claudia Reinhardt

Petra Kelly and Gert Bastian

Digital print

16x25cm

From the series DØDSPAR, Liebespaare

2012 – 2014

www.claudia-reinhardt.de

DØDSPAR, Liebespaare deals with people in a most extreme situation. They decided to end their lives together with their partner, their loved ones. The reasons to commit suicide are all individual and complex.

Petra Kelly (the founder of the Green Party in Germany) and *Gert Bastian* is a tragic example of despair. According to Petra Kelly's friends, Kelly's relationship to her partner Gert Bastian was very dependent. While these friendship bases faded, she became isolated and depressed. What exactly happened and why Gert Bastian killed Kelly and himself that night has not been proven. I imagine these situations are a state of emptiness with the absence of love.

Sabine Rieck

Writer's letter, Reader's letter

2012

Etching

29x21cm

There is no “one” correct meaning of a text. The reader searches for the text's identity within the character of the writer, in relation to himself.

«Writer's letter», «reader's letter» - the feeling becomes a thought, the thought becomes a word, the words form themselves into graphical signs – written that way, understood that way.

The reader gives the text a new identity.

The observer of my work again is a “reader”. He doesn't find any known character in the graphics that could guide his searching for meaning.

That way each reader fills the letters with a personal statement.

Hedvig Lien Rytter

Without title

2014

Pen on paper

75x110cm

www.hedviglienrytter.com

I am interested in describing the concrete and at the same time expressing an inner state of mind. I find the trivial things around us both disturbing and reassuring; it reminds me of something everyday, and at the same time it represents the process of change in our lives. My work is about mental spaces as much as physical spaces. It shows traces of human activity, but is also an expression of an inner condition. Identity is linked to belonging somewhere, and the places where we belong can be destroyed; but something new can grow from its ruins.

Anne Stokker Sagen

Heritage across borders

2015

Textile, knitting wool, pencil, pen, pastel

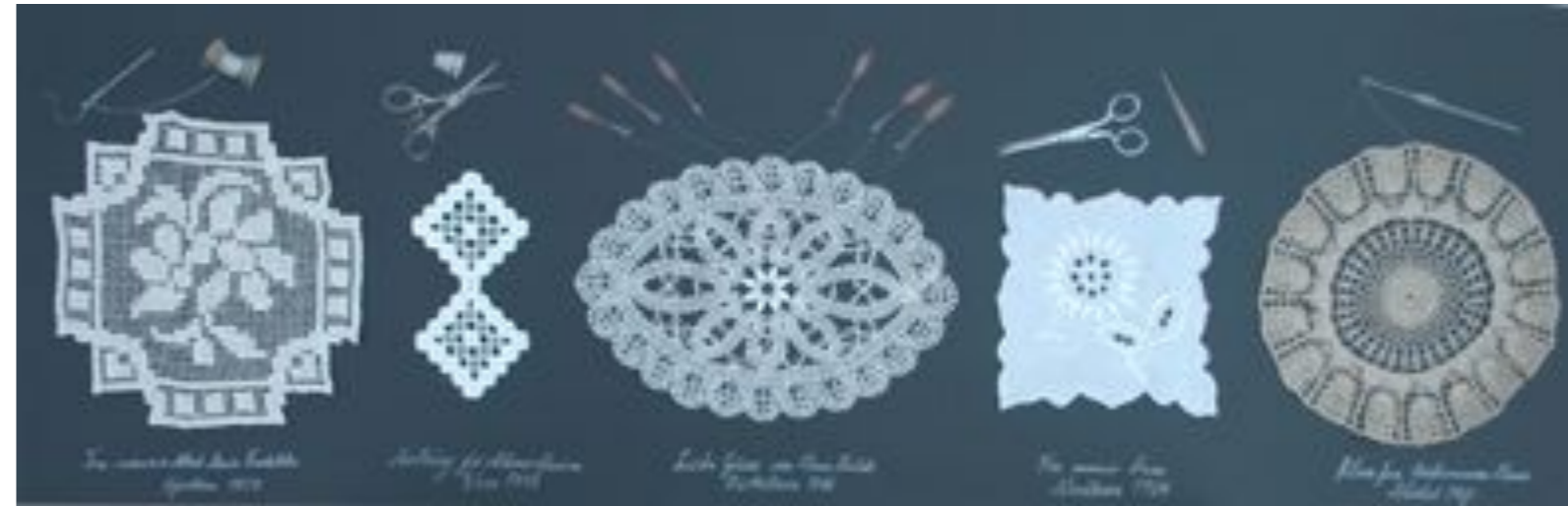
40x122cm

www.kunstnerinnen.no

A person's identity is formed through the combination of heritage, culture and tradition. Heritage, culture and tradition are passed down from generation to generation and across geographical distances.

This empowers identity development through summation or potentiation. The artwork is authentic, it spans over 3 generations and comes from different regions and countries.

The women who made their «piece» evoke memories of who they were/are, where they came from and what impact they have had for me as an artist. These women have unconsciously influenced my identity and my artistic standpoint today, as it did for them. I am extremely grateful for the legacy they have passed across borders and time.

Bernhard Schwichtenberg

*Marilyn 1962 - Bert Stern &
Andy Warhol-Plättitiden*

Material image, objects under

Japanese paper

80x60cm

www.bernhard-schwichtenberg.de

My picture "Marilyn 1962 - Bert Stern & Andy Warhol- Plättitiden" consists of objects covered with Japanese paper. The work was produced after acquiring those postcards at a Warhol exhibition. They come from Stern's "Last Sitting" with Marilyn Monroe in August 1962 in Los Angeles, a few days before she died. In 2012 this three day cooperation between Stern and Monroe was honored by publishing 2.500 photographs worldwide. Back then I was fascinated by the triad of those three icons of Pop Art, which is now reflected in the title of the work. In the early 1980s I already had invented a technique, where flat object like overrun beverage cans were covered under high pressure below 19 g lightweight Japanese paper. Marilyn dancing with the veil, which she holds on to with her teeth in the chosen motive, fits perfectly to my method of covering a motive with a white veil of Japanese Paper. I chose to deliberately torn the veil only in one motive on the top. Andy Warhol's painted cans and my overrun cans are our trademarks.

Marit Silsand

Triple portrait of Scandinavians # 1
2014

Analog black and white photography
50x50cm

Triple portrait of Scandinavians # 2
2014

Analog black and white photography
50x50cm

www.maritsilsand.com

Someone's appearance can be a representation bigger than them; it becomes a symbol of geographical place, cultural status and history. We believe that factors such as geography and climate play a significant role in the physical appearance of different people. A typical perception of Scandinavians by people abroad is fair complexion, light hair, blue eyes, long and narrow skulls and tall stature. Having a multicultural background myself I find it interesting that someone's appearance can reveal where they come from and automatically give them an identity connected to a place.

In this project I want to dive into the fact that some people from certain places look like each other by mixing two women and one man from Norway, Denmark and Iceland into one portrait. They have similar facial features that remind of the stereotypical Scandinavian look. The same three people are used in each photograph. The technical process of the analog photographs is one long exposure while each person is separately exposed by light for different durations of time. The individual faces blend into each other and a new face appears - giving the portrait a new identity.

Maria Sundby

The Rest in Pieces
2011-2014

Installation, porcelain, glass, metal, bone
Maria Sundby in collaboration with
Thomas Ramstad
www.mariasundby.no

Since 2011 my friend and I have collected about 1000kg of porcelain, glass and metal from an old landfill site in the Oslo Fjord. The garbage from Oslo's population was dumped between two Islands from 1904-1945, and accumulated into one huge island after the Second World War. The City buried and sealed the garbage with soil and grass. It is now one of Oslo's most popular places for recreation. The objects shows fragments of a former Oslo, all the pieces are a natural part of our history, as they have previously served as everyday items from a home, a hotel or a restaurant. A lot of the found objects in this installation are made in Germany, from for example Villeroy & Boch, Bavaria and some Nazi-porcelain.

This project has several different layers in content, ranging from historical aspects, our identity associated with objects to environmental considerations.

Maria Sundby & Tone Leksbø

Siste Mote/ Latest Fashion
2009
Video
6min

Ulf Thorleif Hallén ran a women's clothing business in Thorvald Meyersgate in Grünerløkka. The family business was established in 1888 and had been active for many generations. Ulf Hallén was known in Grünerløkka, Oslo, for his untiring efforts to maintain the building and surrounding area. He also worked hard to have the building designated as a listed property. The Hallén building is a large brick building with a nouveau renaissance facade. In the 30's the building was renovated resulting in a more modern expression. The interior of the store is in the Art Deco style, and is of great historical value. Since 2004, the building has stood empty and is now in poor condition. Both the building's exterior and interior are now protected. A dispute between the current owner and the planning authorities is ongoing. In a capital city, local history often receives less attention than the national. People feel less affiliation to the community than they would otherwise have in a smaller city. This project deals with a local character's history, anchored in how we identify ourselves with the place we live, and with our surroundings. It's also an invitation to the city's population to become familiar and engage with a portion of Oslo's own history in a slightly different manner.

Guri Svindahl

Morgen September

2014

Drawing

35x35cm

Morgen Oktober

2014

Drawing

35x35cm

gurisvindahl.blogspot.com

I grew up in the south-east of Norway, a place where four rivers meet and join together into a big lake. It is a wide and flat landscape with a wide horizon. Alongside the rivers there are a lot of trees and bushes. The landscape changes a lot during the season because of a difference in the level of the water. The dawn and dusk are very beautiful in such a wide landscape. I can see the impact of nature in my drawings. They have their own logical structure, built by repetitions and variations. I believe I am trying to capture moments of awareness.

Kjetil Teigen

Dialogue á la sfumato (I)

2014

Oil on canvas

24x30cm

Dialogue á la sfumato (II)

2014

Oil on canvas

24x30cm

www.kjetilteigen.org

My work is related to the concept of identity through a focus on painting as surface, imaginary spaces and subjective narrative.

Dialogue á la sfumato I-II consists of two oil paintings juxtaposing the techniques of sfumato and photorealism. Sfumato was invented during the Renaissance and made famous by Da Vinci's "Mona Lisa". Sfumato comes from the Italian "sfumare", "to tone down" or "to evaporate like smoke". The "out of focus" effect is also known from Gerhard Richter's hallmark "Blur" and photorealistic painting. *Dialogue á la sfumato I-II* is on the other hand not a sensual and idealized interpretation of a model, or pedantic imitation of photographic material. These portraits are solely fictional representations, invented during the work process. The ambiguous relationship between distance and proximity constitutes a visual paradox. Up close they appear more or less as ephemeral abstractions based on a few tints and shades. Distance evokes a greater degree of recognizable form and facial features. It's about playing with perception and exploring how it affects the mindset.

Tanja Thorjussen

Homeland nr 1

2015

Pencil drawing on Arches paper

30,5x30,5cm

Homeland nr 2

2015

Pencil drawing on Arches paper

30,5x30,5cm

Homeland nr 3

2015

Pencil drawing on Arches paper

30,5x30,5cm

www.tanjathorjussen.com

In these drawings the concrete rock merges with the living tree, a symbiosis of the two becomes a creature that can be a new homeland in any space or time.

The notion of homeland is of a place of origin and deep belonging through family ties, where the land and its people unite in a common culture. However, when moving to a new land the concept of homeland becomes a distorted memory where old habits and longing of origin merge with new explorations. The new land becomes a hybrid of old habits and a renewed fusion of cultures.

What is a homeland, what is a relation to place? How do I envision my origin, and my place in this world to be?

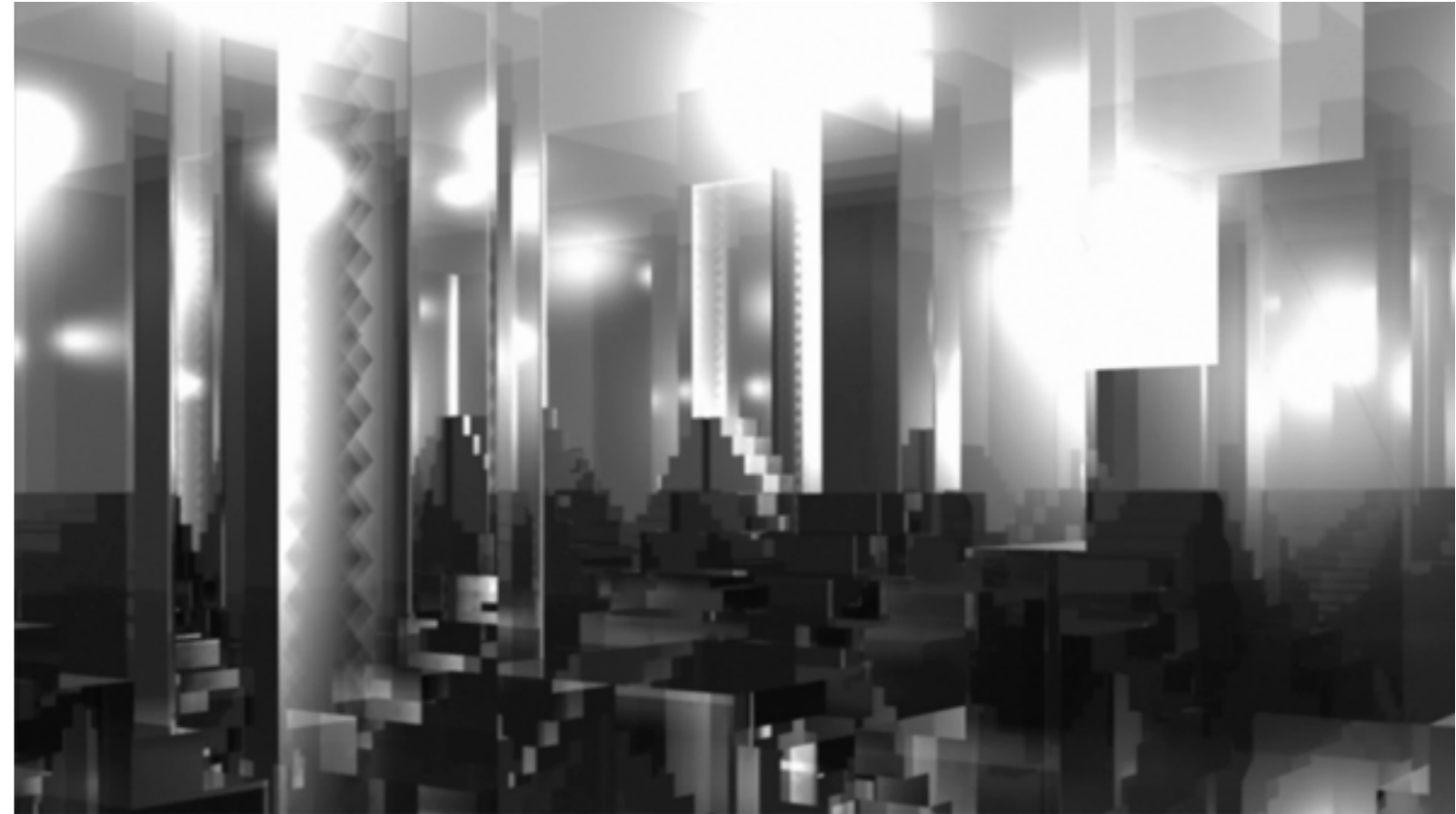

Catrine Thorstensen

Disembodied (Mirror Maze)
2013
Video/ 3D animation
3:10min
www.catrine.no

Disembodied (Mirror Maze) is a 3D animation inspired by the neurologist Oliver Sacks' story "The Disembodied Lady", about a woman who has lost the sense called proprioception; the ability to recognize the position of one's own body parts. The surfaces of a mirror maze creates a multifaceted and distorted image through the use of reflection, light and motion, emphasized by the use of binaural sound. It is an evocative and confusing journey through an emotionally loaded space, part labyrinth, part cityscape; a retro futuristic shadow world where all sense of direction is lost.

Catrine Thorstensen works within the fields of drawing and video/animation. The computer-animated videos may appear as opposites to the analogue qualities achieved in her colour pencil drawings, but the two techniques mutually inform and build on each other. Her main subjects are often related to metaphors and myths in nature and the human body.

Anni Tiainen

The world under the water
2013
Animation
3:30min
www.annitiainen.virb.com

I was born 1982, 16 kilometers from central Helsinki, on the border between the city and the forest. The milieu in my art is often an area between the countryside and the city, a suburb that is typical for Finnish cities.

Ten years ago I went on a cycling trip with my friend; we were sleeping in the tent on the roof of a high building. It was raining and it felt like I was living on the bottom of an ocean. I like to climb to high places.

After the structural change in the 1960s–70s in Finnish society many people coming from my home city still have their roots in the countryside, maybe abroad, maybe on a roof of a building in a suburb. The animation “World under the water” culminates in that trip to the roof of the high building. A pike is swimming in the sky and it’s raining.

I see my animations as a form of painting. It’s not only logical storytelling that is important for me; I’m interested in the lightness and darkness of video and film.

Gunnhild Torgersen

A shift within a limited physical space VII
2015

Steel, concrete, varnish, wood, stain,
rubber
52x150x21cm
www.gunnhildtorgersen.com

In her work with paper, stone, wood, or heavy construction material, Gunnhild Torgersen uses the materials origin, function and symbolic value to build a physical form of language. Through sculptures and spatial installations she investigates different functions in communication. *A shift within a limited physical space* is a part of a larger series of sculptures. The sculptures are based on structures and shapes meant as roadblocks and figures directing movement in urban landscapes, considering various aspects of mobility and the building of barriers and boundaries. In Torgersens work with building materials, she is testing the materials nature and power of resistance, in search of finding its capacity and balance point through different methods of physical processing. Wheels or handles suggest a potential movement and an unrevealed function, aiming for a physical dialogue between the sculptures, the space and the viewer.

Susan Walke

Denkmäler (Monuments) I – IV
2012

Photo engraving
4 plates each 19x14cm
www.susan-walke.de

The exhibition's title 'Identity of People and Places' makes me think of a sense of home that inspires the artist. In fact, I often find the motives for my work within my personal environment, be it people, objects or landscapes. If we think about all these refugees who have lost their home, we realize that homeland is an important and current issue in our world. The displayed work features monuments in Kiel in which the people have been replaced by anonymous beings in absurd postures. The titles reflect the work's ironic facet.

Axel Wolf

Silence in between
2014
Wood
120x120x120cm

The work is meant to be interactive, one can place ones head in between and listen to the surrounding voices.

The funnel/sink-hole-like-forms of the wood are functioning as an amplifier.

The work seeks to invite you to hear, to listen, to receive, to pay attention; by doing so one can possibly experience the silence in oneself. It tries to point the spectators mind to the center / focus.

Wer ist wo wer? Was ist wo was? (Translates as: Who is where who? What's where what?)

The attention as an entrance to “here and now”

Kristin Ytreberg

Repair

2013

Fragments of mahogany hand rail with
silk

70x7x7,5cm

A staircase of my childhood was a place for solitude and daydreams.

A stairway holds the dialectics of verticality (up/down)

as well as of outside/inside

... car nous sommes ou nous ne sommes pas

(for we are where we are not)

Pierre-Jean Jouve, (1887-1976)

Lyrique

Heidi Øiseth

Loose Ends 1

Drawing on canvas with pencil, charcoal,
chalk and past pastel chalk
185x200cm
www.oiseth.net

LOOSE ENDS

I work with detailed drawing blankets / images, where each line in the textural expression/loom, are drawn.

A contemplative and time-consuming work that needs peace and presence. I want to illuminate the careful and meticulous work of women in several venues, by appealing to the crafts tradition and meditative works that characterizes this tradition.

What generation after generation has sanctioned, ends by appearing as a sort of mythical track, where we know who we are and where we come from, a heritage that creates identity.

I'm interested in the mental process that happens when people are in contact with quiet and contemplative work; the feelings and mind processes that follow this slow work.

The project seeks to express much of the unspoken we hide under "blankets", similarities flowing across cultural boundaries and that those similarities are woven into the life of women worldwide. There are still many burdens to bear in homes. Women that still digest their lives through domestic chores diligently; handicrafts enable them to talk with each other.

The unspoken I try to illuminate, create a sense of; behind the meticulous surface there is something that is hidden, not told. Through softness and layers I would like to invite the viewer to a separate room for memories and feelings. A room for what we know and do not know.

Ingebjørg Une Hagen og Hans Martin Øien. Foto: Verena Scholz

Østlandsutstillingens priser 2014

(Last years price winners of Østlandsutstillingen)

Østlandsutstillingen hadde gleden av å kunne dele ut to priser i 2014: Prisen for det beste tredimensjonale prosjektet ble tildelt Ingebjørg Une Hagen for verkene *Hexapode 1-3*. Prisen for det mest markante verk på utstillingen ble tildelt Hans Martin Øien for skulpturgruppen *F.K.K.*. Vinnerne mottok kr. 25.000,- til kunstfaglig relatert reisevirksomhet. Prisjuryen besto av Astri Tonoian, juryleder i Østlandsutstillingen, Lasse Juliussen, fylkesråd Hedmark fylkeskommune, Mona Pahle Bjerke, kunstkritiker og Jorun Østberg, Galleri Vikørdegården.

Juryens begrunnelse –

Hexapode 1–3 av Ingebjørg Une Hagen

Verket består av tre enkeltstående og overdimensjonerte insekter som er satt sammen av flere elementer som tilsammen danner en skulpturell helhet. Den umiddelbare opplevelsen av verket er en av styrkene i Hagens arbeider.

Ved nærmere blick ser vi en svært detaljrik og humoristisk verden, der materialene består av blant annet tynt papir, folie, håndvesker, snorer og til og med en gammel ullstrikket badedrakt. På nært hold er verket tiltrekkende og leder oss inn på tanker om vårt forhold til ting og kan inspirere til tanker om gjenbruk. Måten kunstneren har satt sammen materialene på forteller om omsorg og møysommelighet bak utformingen. I en motsetning til det tiltrekkende og interessante ved de merkverdige skapningene fremkaller de også et ubehag i betrakteren. Insekter på en vegg kan assosieres med byggverk i ustand, forråtnelse, urenslighet og minner om menneskets angst til å miste kontroll over en bestand av fremmedorganismer.

Kunstneren har jobbet 2 dimensjonalt med motivkretsen i flere år før hun nå tar skrittet over i det 3 dimensjonale. Det latinske navnet ”Hexapode” betyr: ekte insekt med 6 bein. Både det latinske navnet og monteringen i tittekasser gir verket et preg av vitenskapelig tilnærming. I kontrast til det vitenskapelige og faktaorienterte har Hagen tilført insektene en personlighet og gitt fra seg elementer fra sin egen hverdag.

Hexapode kan like gjerne være en fortelling som minner oss på en utvikling i økologien som ikke lenger kan skilles mellom dyrerike og menneskerike, men om en global utvikling som markerer at alt henger sammen.

Monteringen i kasser er som en kontur rundt en hermetisert og avsluttet historie. Vekslingen mellom den umiddelbare humoren og et skremmende alvor skaper en dynamisk og spennende dybde.

Juryens begrunnelse –

F.K.K. av Hans Martin Øien

Prosjektet består av to nesten mannshøye legofigurer, en mann og en kvinne, utformet i flere ulike tresorter (Blant annet finér og eik.) Dette er et sterkt og tankevekkende prosjekt.

Lego er en kommersiell merkevare, et masseprodusert leketøy. Ved å gjøre denne masseproduserte plastfiguren om til en håndlaget, forseggjort treskulptur, vekker Øien en bevissthet i betrakteren knyttet til produksjon og konsum. Legofiguren har vi alle et forhold til. Det knytter seg til barnets og lekens verden, men når vi ser den forstørret slik som dette, blir vi brått klar over det skremmende og umenneskelige ved den. Figuren er stiv, leddet og statisk, og delene kan tas fra hverandre. Den detaljerte utformingen av kjønnsorganene forsterker det uhyggelige preget her.

Kjønnsbehåringen er vakkert og nærmest ornamentalt skåret ut i klassisk treskurdstil. Dette kan sees som en tematisering av den groteske seksualiseringen av virkeligheten, som strekker seg helt inn i barneværelse, ikke minst i jenteuniverset med Friends-lego, My little

pony og Barbie.

Begge Øiens legofigurer har stiliserte mønstre ulike steder på kroppen som skal illudere tatoveringer, og kvinnefiguren har også ring i brystvorten. Disse typiske ungdomsmarkørene kan sees som en tematisering av hvordan vi følger en nesten legoaktig bruksanvisning når vi visuelt forsøker å gi uttrykk for hvem vi er. Identitet handler ikke i denne sammenheng om å uttrykke individualitet, men samhörighet, gjennom å gjøre akkurat det samme som de andre.

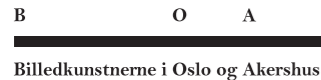
Det fantastiske håndverket som er nedlagt i dette prosjektet gir det en ekstra styrke. Prosjektet kan kanskje sees som uttrykk for en lengsel tilbake til en materialnærhet som i dag oppleves som langt på vei tapt i vår skjermbaserte virkelighet.

I evalueringen av dette prosjektet har juryen vektlagt verkets visuelle styrke, dets iderikdom og subtile humor. Juryen var også opptatt av prosjektets evne til å formulere sitt budskap visuelt, uten støtte fra noen tekst.

We thank the following organizations
and businesses for their generous support:

SCHLESWIG-HOLSTEINISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

*Vi gjør fremtiden
grønnere*

MØKLEGAARDS TRYKKERI AS

Tlf. 69 35 87 77 – E-post: info@moklegaard.no
www.moklegaard.no

En kooperasjon mellom Østlandet og Schleswig-Holstein
Eine Kooperation zwischen Ostnorwegen und Schleswig-Holstein

06.06–05.07 2015

Galleri BOA

Galleri LNM

Tegnerforbundet

17.01–18.03 2016

Schleswig-Holsteinische Landesbibliothek